

Dr. Palágyi Tivadar*

KÜLFÖLDI IPARJOGVÉDELMI HÍREK

Amerikai Egyesült Államok

A) 2013 júliusában 17 kongresszusi képviselő levélben fordult a Kongresszus Költségvetési Bizottságához, segítséget kérve ahhoz, hogy az Igazgatási és Költségvetési Hivatal ne különítsen el 150 millió dollárt a 2013-as költségvetési évben az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatalának (USPTO) befizetett díjából. A levélben rámutatnak, hogy az USPTO finanszírozása alapvetően eltér egyéb kormánykiadásoktól, és nem járul hozzá a költségvetési hiányhoz, mert a hivatal kiadásait teljes mértékben fedezik a hivatali ügyfelek által befizetett díjak. A Kongresszusnak kimondottan az a szándéka, hogy ezeket a díjakat kizárólag az USPTO műveleteinek, nem pedig a kormány kiadásainak a fedezésére fordítsák. „Az erős szabadalmi rendszert általánosan döntő fontosságúnak ítélik meg az amerikai gazdaság növekedése szempontjából. A hivatali díjak elkülönítése gyengítené az amerikai versenyképességet, növelné a szabadalmi bejelentések vizsgálatában fennálló lemaradást, és késleltetné a rendkívül szükséges szatellithivatalok megnyitását” – érvelnek a kongresszusi tagok.

Három további kongresszusi tag törvénytervezetet is benyújtott annak érdekében, hogy megvédje az USPTO-t a hivatali illetékek egy részének állami költségvetési célokra való elkülönítésétől.

B) David Kappost, az USPTO rendkívül aktív igazgatóját a hivatal vezetőjeként korábbi helyettese, Teresa Stanek Rea követte, aki szorosan együttműködött Kappos igazgatóval az új szabadalmi törvény (America Invents Act) terjedelmes végrehajtási utasításának kidolgozásában és az elintézetlen szabadalmi bejelentések számának csökkentésében.

Stanek Rea nemrég arról tájékoztatta hivatali kollégáit, hogy a közeljövőben elhagyja a hivatalt. Ezért Obama elnöknek új vezetőt kell találnia az USPTO számára.

C) Teresa Stanek Rea igazgató szerint a három szatellithivatal megalapozásának és fejlesztésének az ügye az utóbbi hónapokban a hivatal költségvetésének a megnyirbálása miatt lelassult. Ennek ellenére „a hivatal legfontosabb törekvése, hogy e három helyen folytassák és növeljék működésüket”.

A Szilícium-völgyben levő szponzorok azzal érvelnek, hogy az USPTO-nak mentesnek kell lennie minden költségvetési megszorítástól, mert költségvetését teljes mértékben azokra a bevételekre alapozza, amelyeket a szabadalmi bejelentők fizetnek be a hivatal szabadalmazási tevékenységéért.

---

* Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

D) A Szövetségi Kerületi Fellebbezési Bíróság (Court of Appeals for the Federal Circuit, CAFC) Tanácsadó Bizottsága, amely a CAFC számára tanácsokkal szolgál a bíróság szabályaival és működési eljárásával kapcsolatban, új mintarendeletet hozott nyilvánosságra a túl sok szabadalmi igényponttal és anterioritással kapcsolatban.

Miként a CAFC hangsúlyozza, az érvényesített igénypontok és a technika állását tükröző anterioritások száma gyakran túl magas. Nem ritka a 100-nál több érvényesíteni kívánt igényponttal és ugyancsak 100-nál több anterioritással bíró ügy, ami megnehezíti a vizsgálatot, és az ügyek elhúzódsához vezet.

Miközben számos bíróság már korlátozza szabadalmi ügyekben az igénypontok és a technika állását tükröző anterioritások számát, a jelen mintarendelet célja, hogy szisztematikusan megközelítést biztosítva szabadalmi ügyekben csökkentse a bíróságok terhét és a felek kiadásait.

Az új korlátok két fázisban érvényesülnek: 1. a legfontosabb műszaki dokumentumok benyújtása után, de az igénypontok szövegezése előtt, és 2. az igénypontok szövegezése után, de a szakértői jelentések benyújtása előtt.

Az alábbiakban röviden összefoglaljuk a mintarendelet főbb pontjait.

– A szükséges adatok benyújtására a bitorlónak engedélyezett határidőt követő 40 napon belül a felperesnek előzetesen ki kell választania az érvényesíteni kívánt igénypontokat, amelyek száma – több szabadalom esetén – szabadalmanként nem lehet több 10-nél, és összesen nem lehet több 32-nél. Ezt követően legfeljebb 14 napon belül az alperesnek ideiglenesen ki kell választania az érvényesíteni kívánt anterioritásokat, amelyek száma szabadalmanként legfeljebb 12 és összesen legfeljebb 40 lehet.

– Legfeljebb 28 nappal azt követően, hogy a bíróság elrendeli az igénypontoszerkesztést, a felperesnek végleg ki kell választania szabadalmanként legfeljebb öt és összesen legfeljebb 16 megerősített igénypontot. Az érvényesíteni kívánt igénypontok végleges kiválasztását követő 14 napon belül az alperesnek végleg ki kell választania az érvényesíteni kívánt anterioritásokat, amelyek száma szabadalmanként nem lehet több hatnál és összesen nem lehet több 20-nál.

– Ha az alperes csupán egyetlen szabadalom bitorlását állítja, az összes fenti számot 50%-kal meg kell (kerekítve) növelni.

E) A Számadási Kormányhivatal (Government Accountability Office, GAO) által 2013. augusztus 22-én publikált jelentés szerint a 2007 és 2011 közötti időszakban az Amerikai Egyesült Államokban folyó szabadalmi perek mintegy 20%-át gyakorlatot nem folytató személyek vagy jogi személyek kezdeményezik, akiket néha szabadalmi *troll*oknak neveznek.

A jelentés címe: „A szabadalombitorlási pereskedést befolyásoló, a szabadalmak minőségét javító tényezők felbecsülése.” A jelentés szerint a pereskedés kierőszoakolásának legfőbb oka a pénzügyi nyereségre való törekvés.

Az utóbbi években a trollok szabadalmakat vásárolnak, és felesleges és költséges pereket indítanak. Az egyik üzleti módszerük abban áll, hogy működő vállalatokkal társulnak, és így indítanak bitorlási pereket.

Barack Obama elnök nemrég ígéretet tett arra, hogy törvényhozási reformok segítségével megküzd ezekkel az ellenszenves elemekkel.

F) Egy levélben, amelyet elküldtek mind a Kongresszus, mind a Szenátus vezetőinek, öten vállalat sürgette a jogalkotókat, hogy tegyenek lépéseket olyan törvény meghozatalára, amely szabályozná a szabadalmakkal visszaélő ún. szabadalmi trollok tevékenységét.

A trollok elleni törvényhozást sürgető vállalatok számos különböző iparágat képviselnek, így többek között az Amerikai Bankszövetséget, az Amerikai Filmkészítők Szövetségét, a Rádió- és TV-adók Nemzeti Szövetségét, a Kiskereskedők Országos Szövetségét és az Ingatlanügynökök Országos Szövetségét. Ezek a vállalatok az innováció, a munkahelyteremtés és a gazdasági növekedés helyett arra kényszerülnek, hogy a trollok által kikényszerített jogi játékokkal foglalkozzanak. Ezért szükség van a jelenlegi szabadalmi rendszer reformjára, amelynek révén jelentősen fékezni lehetne a trollok tevékenységét.

A levélírók annak a reményüknek adnak kifejezést, hogy a Kongresszus végre rászánja magát arra, hogy törvényt hozzon a trollok tevékenységének szabályozására.

G) Az USPTO 2013 júliusában bejelentette a Globális Szabadalomkutatói Hálózat (Global Patent Search Network, GPSN) megindítását. Hozzáférni a USPTO weboldalán keresztül lehet.

A GPSN tartalmazza a kínai szabadalmak és azok gépi angol fordításának teljes szövegét. A felhasználók jelenleg kutathatják a publikált szabadalmi bejelentéseket, a megadott szabadalmi bejelentéseket és a megadott használati mintákat 2008-tól 2011-ig. Az USPTO jelezte, hogy az adatokat rendszeresen frissíteni fogja.

H) A szövetségi kutatási és fejlesztési adójóváírás (R&D credit) önkéntes segítség lehet olyan személyek és üzletemberek számára, akik kutatási és fejlesztési munkát folytatnak, ideértve szabadalmazott termékek és eljárások feltalálását. Ez 20% adójóváírást jelent bizonyos kutatási kiadások esetén.

Ahhoz, hogy az R&D adójóváírás hatálya alá tartozzon, a kutatási tevékenységnek a Kongresszus által meghatározott négy próbát kell kielégítenie:

- új üzleti célt kell létrehoznia vagy meglévő üzleti célt kell megjavítania;
- az üzleti cél kifejlesztése vagy megjavítása terén bizonyos fokú bizonytalanságnak kell fennállnia;
- az adófizetőnek kísérleti eljárást kell lefolytatnia ahhoz, hogy az eredmény eléréséhez egy vagy több változatot értékeljen ki;
- a kísérleti eljárásnak a „kemény tudományok”, ideértve a fizikai, a biológiai és a mérnöki tudományokat, valamint a számítógépes tudományokat, elvein kell nyugodnia.

A Journal of Accountancy legújabb száma szerint az adókedvezmény körébe nem csupán a prototípusok vagy minták kifejlesztésének költségei tartoznak, hanem a szabadalmazási

költségek is. Ennek megfelelően a feltalálók az USPTO-nak fizetendő díjakra is megkapják a 20%-os adókedvezményt.

I) Hivatalos amerikai forrás szerint a szellemi tulajdon ellopása amerikai vállalatoktól Kína által az USA számára komoly veszteségeket jelent. Az USA Nemzetközi Kereskedelmi Bizottsága (International Trade Commission, ITC) szerint ez 2009-ben közel 50 milliárd dollár veszteséget jelentett.

Úgy tűnik, hogy az amerikai kormány az utóbbi időben szigorúbb álláspontot foglal el a Kína által elkövetett szellemi tulajdon-lopások terén. 2013 júniusának utolsó hetében az Amerikai Igazságügyi Minisztérium azzal vádolta meg Kínát, hogy a szélturbinát gyártó kínai Sinovel Wind Group Co. (Sinovel) és annak két alkalmazottja kereskedelmi titkokat lopott el az American Superconductor Corp.-tól (AMSC). Az igazságügyi minisztérium szerint az AMSC kifejlesztett és eladott szoftvert és készüléket elektromos áramnak a szélturbinától az elektromos hálózatba való áramoltatása szabályozására, ami kereskedelmi titkot képez. Időközben a Sinovel szoftvert és készüléket vásárolt az AMSC-től, és ennek alapján gyártott szélturbinákat, amelyeket eladott és szervizelt.

2011-ben a Sinovel az AMSC-től elcsábított egy Dejan Karabasevic nevű mérnököt, aki-nek állítólag 1,7 millió USD-t ajánlott fel szellemi tulajdon titkos lemásolásáért az AMSC számítógéprendszeréből. Az ellopott számítógépkód felhasználásával a Sinovel négy turbinát adott el amerikai fogyasztóknak, amivel a vádirat szerint 800 millió USD-nél nagyobb kárt okozott az AMSC-nek.

Ha az amerikai bíróság elítéli, a Sinovel az ötévi nagybani nyereség kétszeres összegének megfelelő bírság kiszabására számíthat, ami 1,6 milliárd dollár lehet.

J) A *Myriad Genetics* (Myriad) biotechnológiai társaság bitorlási pert indított az *Ambry Genetic Corp* (Ambry) ellen arra hivatkozva, hogy az Ambry bitorolja genetikai diagnosztikai próbára vonatkozó tíz olyan szabadalmának az igénypontjait, amelyek mindegyike BRCA1 és BRCA2 génekre vonatkozik. A pert a Myriad nem egészen egy hónappal azt követően indította, hogy az Amerikai Legfelsőbb Bíróság 2013. június 13-án meghozta a Myriad-döntést, amely kimondja, hogy a humán gének nem szabadalmazhatók, és ezzel érvénytelenítette a Myriad szabadalmainak azokat az igénypontjait, amelyek a Myriad számára kizárólagos jogot biztosítottak a mell- és a petefészekrák előidézésében alapvető szerepet játszó BRCA1 és BRCA2 gének elkülönítésére. A Myriad a pert az Utah-i Kerületi Bíróságnál indította meg négy olyan vállalattal együtt, amelyekkel közösen birtokol ötöt az említett tíz szabadalom közül; a másik öt szabadalom egyedül a Myriad birtokában van.

A Legfelsőbb Bíróság említett döntésének kihirdetése napján az Ambry elkezdte ajánlani a BRCA1 és BRCA2 gének elemzését abból a célból, hogy vizsgálati eredményt adjon mellrák és petefészekrák kockázatára.

Keresetében a Myriad kártérítést, valamint a bitorlónak talált termékek megsemmisítés céljából való kiadását kérte.

A Myriad azért nyújthatott be bitorlási keresetet, mert a Legfelsőbb Bíróság fentebb említett júniusi döntése szabadalmának nem minden igénypontját érvénytelenítette, és az érvényben maradó igénypontok alapján módja van bitorlási pert indítani.

A Myriad-döntést a Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle 2013. augusztusi számának 21–28. oldalán megjelent, *Az Amerikai Legfelsőbb Bíróság Myriad-döntése* című cikkben ismertettük.

K) A *New York Times* nemrég jelentős szabadalmi győzelmet aratott a *Helferich Patent Licensing LLC* (Helferich) ellen. A Helferich olyan szabadalomportfólióval rendelkezik, amely szuperlinkek mobiltelefonok weboldalára történő küldésére és feladására ölel fel eljárásokat és rendszereket. A felhasználó ráklikkelhet a linkre, és így láthatja a küldő weboldalának teljes tartalmát. A Helferich használati engedélyt adott a technológiára mobiltelefon-gyártóknak és tartalomszolgáltatóknak.

A Helferich bitorlási keresetet indított a The New York Times, a CBS, a G4 Media LLC és az NBC's Bravo Media LLC ellen, mert azok nem voltak hajlandók licencszerződést kötni vele. A perben az alperesek azzal védekeztek, hogy a szóban forgó szabadalmak kimerültek, mert a Helferich jelenleg is érvényes megállapodásokat kötött mobiltelefon-gyártókkal.

A kerületi bíróság bírása, John Darrah egyetértett az alperesekkel, és elutasította a Helferich kereseteit, megállapítva, hogy nem alkalmazható a Helferichnek az az érvelése, hogy a szabadalmi jogok nem merültek ki, mert a találmányok különálló kézibeszélő- és tartalomigénypontokat is magukban foglalnak. „A szabadalom kimerülésének tana arra szolgál, hogy elkerüljék a szabadalmas felé a kétszeres pénzbeszedés lehetőségét, elősegítsék a szabadalmi jogok adminisztrációját, hatékony módszert szolgáltatassanak a szabadalmi kizárólagos jog lejáratainak meghatározására, és a tisztességes versenyt segítsék elő” – mondta Darrah bíró. „Ha lehetővé tennénk a Helferich számára, hogy ugyanazon szabadalom alapján jusson több pénzhez azáltal, hogy a szabadalmakra darabonként (vagy igénypontonként) ad használati engedélyt, ez ellentétes lenne a szabadalmi rendszer célkitűzéseivel” – fűzte hozzá.

L) 2013 júliusának végén *will.i.am* (Will) abbahagyásra és elállásra vonatkozó levelet küldött *Pharrell Williams*nek (Pharrell), kifogásolva, hogy az utóbbi az „I Am Other” (más vagyok) kifejezést használja, amely megtévesztően hasonlít *will.i.am* és *I AM* lajstromozott védjegyeihez.

Pharrell azzal válaszolt, hogy felkérte az USA egy kerületi bíróságát (District Court, DC) annak megállapítására, hogy az „I Am Other” mondat használatával nem bitorolja vagy hígítja Will védjegyeit. Itt megjegyezzük, hogy az amerikai védjegy törvény feljogosítja a védjegy tulajdonost arra, hogy másokat megakadályozzon a védjegy használatában, ha ez félrevezeti a fogyasztókat az áruk eredetével vagy forrásával kapcsolatban.

Pharrell vitatta Will állításának megalapozottságát arra hivatkozva, hogy az „I Am Other” eltérő jelentésű a „will.i.am” kifejezéstől. Arra is hivatkozott, hogy nem szándékozott azt kifejezni, hogy „I am will” (Will vagyok).

Pharrell megjegyezte továbbá, hogy Will számos országban kérte védjegyének lajstromozását, azonban ezt csak korlátozott körben (ruházati cikkekre és lábbelikre) tették meg. Will védjegyét csak szűk körben lehet érvényesíteni, mert hasonló árukra számos egyéb I Am védjegy van lajstromozva (például I AM.HER és AS I AM, mindkettő ruházati cikkekre).

Másrésről Will azzal érvelt, hogy bár sokan lehetnek, akik az „I am” kifejezést használják, az ő will.i.am védjegye híres; komoly összeget ruházott be egy védjegycsaládba (I Am Scholarship, I Am Home stb.); és korábban együttműködött Pharrell-lel, aminek alapján a fogyasztók azt hihetik, hogy az „I Am Other” kifejezés egy másik ilyen együttműködésre utal.

A bíróság döntése 2013 végén vagy 2014 első negyedében várható.

Argentína

A) A buenos airesi Szövetségi Fellebbezési Bíróság 2012. november 8-án döntést hozott a Pfizer Inc. (Pfizer) és a Nemzeti Iparjogvédelmi Intézet (NII) közötti peres ügyben, kimondva a kiválasztási találmányok szabadalmazhatóságát.

Az ügy előzménye, hogy a Pfizer 1986. szeptember 15-én kiválasztási találmányra vonatkozó szabadalmi bejelentést nyújtott be a Nemzeti Iparjogvédelmi Intézetnél, amely azonban 2006. augusztus 8-án elutasította a bejelentést, azzal érvelve, hogy a bejelentő nem tett eleget az elővizsgálati eljárás alatt támasztott kifogásoknak, továbbá a leírás nem támasztja kellően alá a 2. igénypontot.

A hivatali döntés ellen a Pfizer fellebbezett, aminek alapján az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezte a döntést, és elrendelte a szabadalom engedélyezését. Ez ellen a döntés ellen viszont a Nemzeti Iparjogvédelmi Intézet fellebbezett a Szövetségi Fellebbezési Bíróságnál, amely fenntartotta az elsőfokú bíróság döntését.

Hivatalos szakértői jelentésre támaszkodva megállapította, hogy a Pfizer bejelentésében igényelt találmány kielégíti az újdonság követelményét, mert az igényelt vegyületeket a technika állása még nem ismertette, és a technika állásában olvasható példák sem vezettek volna az igényelt vegyületekhez. A feltalálói tevékenység követelményét pedig kielégíti a vegyületeknek az a váratlan előnye, hogy csekély toxicitásúak. A döntés azt is megállapította, hogy a bejelentő jogosult az eredetileg kinyilvánított tárgy kézenfekvő változatait igényelni. Végül a döntés elrendelte, hogy az intézet engedélyezze a szabadalmat, megállapítva, hogy annak érvei önkényesek, és az elővizsgálati eljárás már befejeződött.

A másodfokú bíróság döntéséből többek között az alábbi következtetések vonhatók le.

- A kiválasztási találmányok szabadalmazhatók.
- A csekély toxicitás mint váratlan előny kielégítheti a feltalálói tevékenység követelményét.
- Az igénypontok védhetik a bejelentésben eredetileg kinyilvánított tárgy kézenfekvő változatait.

A Nemzeti Iparjogvédelmi Intézet a másodfokú bíróság döntése ellen fellebbezést nyújtott be a Legfelsőbb Bíróságnál.

B) Argentínában eddig is lehetőség volt színes védjegyek lajstromozására, azonban ezeket a védjegyeket fekete-fehérben publikálták, és az egyes színeket nyilakkal és azokon levő feliratokkal jelölték.

A Nemzeti Iparjogvédelmi Intézet 2013. szeptember 18-án publikált határozata, amely szerint 2013. szeptember 26-ától kezdve a színes védjegyeket színesen ábrázolva kell benyújtani. Amikor nem igényelnek színeket, a védjegy ábrázolását fekete-fehérben kell benyújtani.

Ausztria

A) Az Egységes Szabadalmi Bíróságra (Unified Patent Court, UPC) vonatkozó egyezményt 2013. februárban írták alá Brüsszelben. Ahhoz, hogy az UPC működése megindulhasson, arra van szükség, hogy az egyezményt aláíró tagországok közül legalább 13 ratifikálja azt. Arra is szükség van, hogy a ratifikáló országok között legyen az Egyesült Királyság, Franciaország és Németország.

Michael Spindelegger, Ausztria külügyminisztere 2013. augusztus 27-én bejelentette, hogy az UPC-re vonatkozó egyezményt aláíró országok közül Ausztria elsőként ratifikálta azt, 2013. augusztus 7-én letétbe helyezte a ratifikáló okmányt.

A jelenlegi ügyállás szerint az Egyesült Királyság csak 2015-ben fogja ratifikálni az egyezményt, ezért pillanatnyilag az látszik valószínűnek, hogy az UPC csak 2016-ban válik valóssággá.

B) Ausztriában új tartományi adminisztratív bíróságokat állítottak fel, ami alapvetően megváltoztatja a szellemi tulajdonra vonatkozó következő törvények adminisztratív rendelkezéseit:

- szabadalmi törvény;
- használatiminta-törvény;
- a félévezetők oltalmára vonatkozó törvény;
- mintatörvény; és
- védjegy-törvény.

Az új törvények 2014. január 1-jén lépnek hatályba. A fő módosítások a fellebbezési eljárások újjászervezésére vonatkoznak. Jelenleg az Osztrák Szabadalmi Hivatal műszaki és jogi részlegeinek döntése elleni fellebbezést a panaszügyi részleghez lehet benyújtani. Az utóbbinak a döntéseit, valamint a megsemmisítési részleg döntéseit a Legfelsőbb Szabadalmi és Védjegytanácsnál lehet megfellebbezni.

2014-től kezdve a hivatal csak elsőfokú eljárásokat fog folytatni. A műszaki, jogi és megsemmisítési részleg döntései elleni fellebbezést a Bécsi Felső Tartományi Bíróságnál (BFTB) lehet majd benyújtani. A BFTB-nél megszüntetik a panaszügyi részleget, valamint

a Legfelsőbb Szabadalmi és Védjegytanácsot. A BFTB döntéseit harmadfokon a Legfelsőbb Bíróságon lehet majd megtámadni, de csak akkor, ha kielégítik a fellebbezés rendkívül szigorú előfeltételeit.

A feleket a hivatal és a BFTB előtt ügyvédek, szabadalmi ügyvivők és közjegyzők képviselhetik, a Legfelsőbb Bíróság előtt azonban csak ügyvédek.

A módosított védjegy törvény további fontos változtatásokat tartalmaz, amelyek közül az egyik arra vonatkozik, hogy a védjegyvítákat a Bécsi Kereskedelmi Bíróságnál vonják össze. Jelenleg ennek a bíróságnak kizárólagos hatásköre van szabadalmakra, használati mintákra és mintákra vonatkozó vitás ügyekben. A jövőben ez a kizárólagos hatáskör ki fog terjedni a védjegyvítákra is. Az új védjegy törvény a büntetőjogi ügyeket – amelyeket csak a védjegytulajdonos kérelmére lehet indítani – a BFTB-hez utalja.

A módosított védjegy törvény a felszólalási eljárás szabályait is megváltoztatja. A jövőben egy későbbi védjegy tulajdonosának a felszólalásra adott első válaszban kell azzal érvelnie, hogy a korábbi védjegyet nem használták. Ha a későbbi védjegy tulajdonosa nem válaszol az előírt határidőn belül a felszólalásra, védjegyét önműködően törlik akkor is, ha a felszólalást olyan védjegybejelentésre alapozzák, amelyet a felszólalás eldöntésének időpontjában még nem lajstromoztak.

Egy védjegynek mint földrajzi árujelzőnek a lajstromozása iránti kérelem elleni felszólalás időtartama négyről három hónapra csökken.

Brazília

A) A Brazil Szabadalmi Hivatal 2013. augusztus 19-én publikált határozata új szabályokat állít fel védjegyek híres voltának elismerésére. A határozat azon a napon lép hatályba, amikor publikálják az új eljárás hivatalos illetékeit.

A határozat fő újdonsága egy különálló eljárás elfogadásában áll, amely lehetővé teszi a védjegytulajdonos számára, hogy bármikor kérelmezze a hivataltól védjegye hírességének elismerését. Ehhez a védjegynek a következő követelményeket kell kielégítenie:

- a közönség jelentős része híresnek tekintse;
- kiváló minőségű hírnév és tekintély, amelyet a közönség társít a védjeggyel, valamint a szolgáltatásokkal, amelyeket jelöl; és
- egyéni és megkülönböztető márkaként való elismerés.

A döntést, amely kinyilvánítja vagy megtagadja a híres státuszt, a kérelmező megfellebbezheti.

A híres státusz, miként a védjegy lajstromozása is, tíz évig lesz hatályban, ennek eltelte után lehetőség lesz újabb kérelem benyújtására.

A híres státusz elismerésére vonatkozó új eljárást a hivatal azért vezette be, hogy meggyorsítsa a piacon levő legértékesebb védjegyek híres státuszának elismerését, ezzel oltalmat biztosítva ezeknek a különleges megjelöléseknek, és kedvét szegve a bitorlási, a tisztességtelen versenyt tiltó jogszabályba ütköző és az élőködő tevékenységeknek.

Dánia

A *Tempo* 1989 óta folytatott Dániában üzleti tevékenységet használt hajók eladásával dán személyek és pénzügyi társaságok részére; a hajókat elektronikus és nyomtatott médiumok (például egy 2013-as hajóbemutató szétosztott *Tempo*® *Bådsalg* magazin) útján értékesítette. Emellett a TEMPO megjelölést 1989 óta üzleti névként használta. 2009-ben a TEMPO védjegyet számos áruosztályban lajstromoztatta, ideértve a 35. áruosztályt.

A *JP Politiken* egy keresett dán újság. Kiadója 2011-ben *Tempo* névvel bevezetett egy új képes újságot, amelyet az újság mellékleteként publikált minden pénteken. A képes újság különböző témákkal, így sporttal, kocsikkal, hajókkal és elektronikával foglalkozott, és tartalmazott használt hajókkal kapcsolatos cikkeket, valamint egy hajónyilvántartást is, amelybe üzletek és személyek beiktathattak hajókra vonatkozó apróhirdetéseket.

A *Tempo* beperelte az újság kiadóját, azt követelve, hogy szüntesse meg apróhirdetések beiktatását a képes újságba új és használt hajók eladásával kapcsolatban.

2013. június 10-i döntésével a Tengerészeti és Kereskedelmi Bíróság (TKB) a kiadónak kedvezett, megállapítva, hogy a védjegyek azonosak voltak ugyan, és a felperes védjegye többek között a 35. áruosztályban volt lajstromozva, azonban a *Tempo* és a kiadó a TEMPO védjegyet teljesen eltérő árukkal kapcsolatban használta:

- a *Tempo* eladásra szolgáló hajók hirdetésére, míg
- a kiadó egy életstílus-magazinban.

Az a tény, hogy a *Tempo* magazin „Hajónyilvántartás” cím alatt tartalmazott apróhirdetéseket, nem eredményezhette azt, hogy a kiadóról azt lehessen gondolni, hogy hajók vásárlását és eladását intézi, minthogy nem a magazin ajánlotta a hajókat eladásra. Így a TKB megállapította, hogy a megjelölést nem azonos vagy hasonló árukkal kapcsolatban használták, aminek következtében nem állt fenn az összetévesztés veszélye, és nem volt ok feltételezni, hogy a „*Tempo*” megjelölésnek a kiadó általi használata kapcsolatot képez a lajstromozott védjeggyel.

Továbbá a TKB azt is megállapította, hogy a kiadó nem járt el rosszhiszeműen, és hogy nem állt fenn annak a veszélye, hogy a *Tempo* hírneve sérelmet szenvedne azáltal, hogy a kiadó a „*Tempo*” megjelölést használta hajómagazinjában. Így a kereskedelmi törvény nem szenvedett sérelmet.

A TKB 30 000 DKR költségtérítésre kötelezte a *Tempót*.

Dél-Korea

Az új dél-koreai védjegy törvény 2013. október 6-án lépett hatályba. Az alábbiakban a legfontosabb változásokat ismertetjük.

a) Ha a lajstromoztatni kívánt vagy ahhoz hasonló védjegyet egy harmadik fél már lajstromoztatta, azonban a lajstromozott védjegyet még nem használták, használat hiánya miatt

lehetőség van a lajstromozott védjegy törlésére, és ezután lehet kérni a védjegy lajstromozását.

A korábbi védjegy törvény szerint ha egy védjegy-lajstromozási kérelem ütközött egy lajstromozott védjeggyel, nem lehetett elkerülni a védjegykérelem elutasítását.

b) Ha egy bejelentő nem válaszol az előírt időn belül egy előzetes elutasító értesítésre, folytathatja az eljárást, ha a lejárt határidőtől számított két hónapon belül kérelmet nyújt be az eljárás folytatására.

c) A védjegy jog nem befolyásolja annak a védjegynek a korábbi használati jogát, amely nyilvános használatban volt a vizsgált védjegy lajstromozási kérelmének benyújtása előtt. Így megmarad azokra a védjegyekre vonatkozó használati jog, amelyek a védjegy lajstromozási kérelmének benyújtása előtt használatban voltak.

Egyesült Királyság

A) Az Egyesült Királyság Legfelsőbb Bírósága (UK Supreme Court, SC) abban a kérdésben foglalt állást, hogy milyen körülmények között lehet felelőssé tenni korábbi alkalmazottakat, akik nem közvetlenül vesznek részt kereskedelmi titkokkal való visszaélésben.

A felperes *Vestergaard Frandsen A/S* (Vestergaard) rovarirtó hálókat fejleszt és gyárt. Az alperes *Sig* a Vestergaardnál volt körzeti kereskedelmi igazgató európai és latin-amerikai hatáskörrel. *Sig* szerződése tartalmazott egy olyan pontot, amely arra kötelezte, hogy bizalmasan kezeljen minden olyan információt, amely alkalmazására és az alkalmazás során szerzett ismeretekre vonatkozott.

2004-ben *Sig* egy *Larsen* nevű vegyészmérnökkel együtt kilépett a Vestergaardtól, és új vállalatot alapított, amely versenytársa lett a Vestergaardnak. Bevonták *dr. Skovmand* biológust is, akit a Vestergaard nem alkalmazottként, hanem 1998 óta csak tanácsadóként vett igénybe.

*Dr. Skovmand*ot az új vállalkozásban arra utasították, hogy fejlesszen ki egy új rovarölő hálót. Ezt a feladatot sikeresen megoldotta, és az új hálót 2006-ban elkezdték gyártani és árusítani. *Sig* számára ismeretlen, *de Larsen* számára 2004 júliusa óta ismert módon *dr. Skovmand* olyan üzleti titkokat használt a hálók kifejlesztésére, amelyek a Vestergaard tulajdonát képezték.

A Vestergaard sikeresen indított pert *Sig* és *Larsen* ellen bizalmas információval való visszaélés miatt. A bíró *Siget* felelősnek találta titkosság megszegéséért a korábbi *Seager*-döntés alapján, amely szerint „egy személy felelősségre vonható titkosság megszegéséért akkor is, ha nem tud arról a tényről, hogy cselekedete bizalmas információval való visszaélést jelent”.

Sig eredményesen fellebbezett azon az alapon, hogy a *Seager*-döntés eltérő körülményekre vonatkozott, mert – ellentétben a *Seager*-ügy alperesével – *Sig* sohasem használta ténylegesen a bizalmas információt. A Vestergaard fellebbezett.

Fellebbezésében a Vestergaard három eltérő alapon kérte Sig felelősségének megállapítását: 1. alkalmazási szerződése okán közvetlenül vagy közvetve; 2. részt vett egy közös munkában, amely titkosság megszegésével járt; vagy 3. részes volt a titkosság megszegésében annak következtében, hogy a Vestergaard számára dolgozott, és ezután olyan vállalatok számára szolgált tanácsadással, amelyek felelősek voltak bizalmas információk nyilvánosságra hozataláért.

A Legfelsőbb Bíróság elutasította mind a három alapot, amelyekre hivatkozva a Vestergaard bizonyítani kívánta Sig felelősségét. Sig alkalmazási szerződése nem bizonyíthatott felelősséget, mert Sig nem vett részt titkossági megállapodás megszegésében. A bíróság azt is megállapította, hogy Sig nem járt el gondatlanul, figyelmen kívül hagyva mások tényleges vagy lehetséges jogait.

A 2013. június 24-én kelt döntés végkövetkeztetése, hogy egy személy nem tekinthető bizalmas információ nyilvánosságra hozójának, hacsak nem volt személyes tudomása 1. kereskedelmi titkokról vagy 2. arról, hogy más visszaélt kereskedelmi titkokkal.

B) A *Virgin Atlantic Airways Limited (Virgin) v. Zodiac Seats UK Limited (Zodiac)*-ügyben a Legfelsőbb Bíróság 2013 júliusában hozott döntése – a korábbi joggyakorlattal ellentétben – megállapította, hogy az angol bíróságok előtt egy szabadalmas nem igényelhet többé kártérítést, ha szabadalmát érvénytelennek nyilvánították azt követően, hogy előzőleg a bitorlási perben a bíróság a szabadalmas javára döntött. Ez a döntés megváltoztatja azt a mintegy százéves joggyakorlatot, amelynek alapján a szabadalmasok érvényesíthették kárigényüket annak ellenére, hogy a szabadalmat ezt követően megvonták. A bíróság azt is megállapította, hogy a felperes ilyen körülmények között megváltoztathatja korábbi kárigeny-meghatározását még akkor is, ha alperesként már fizetett.

A Legfelsőbb Bíróság a szabadalmi bíróságok gyakorlatának megváltoztatását is ajánlotta olyan bejelentések esetében, ahol az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH) előtt felszólalás van folyamatban. Ezért az várható, hogy az angol bíróságok nyitottabbak lesznek a jövőben, és ilyen esetekben hozzá fognak járulni az eljárás felfüggesztéséhez.

Az ügy előzménye, hogy a Virgin sikeres volt egy európai szabadalom angol része ellen a Felsőbíróság (High Court, HC) előtt indított bitorlási eljárásban, és emellett a Felsőbíróság ugyancsak a Virgin javára ideiglenes intézkedést is elrendelt. Ezután a Virgin a szokásos úton kívánta kárigenyét érvényesíteni. A Felsőbíróság elutasította az angol eljárás felfüggesztésére irányuló kérelmet, amely azon alapult, hogy az ESZH előtt még függőben volt az eljárás. A kártérítési eljárás megkezdése előtt azonban 2011. februárban az ESZH az összes vonatkozó igénypontot érvénytelennek találta. Ennek eredményeként a Felsőbíróság visszavonta az ideiglenes intézkedést, a Fellebbezési Bíróság (Court of Appeal, CA) azonban 2011. februárban elutasította a kárigeny megállapítására vonatkozó határozat visszavonására vonatkozó kérelmet, mert már túl késő volt ahhoz, hogy a bíróság megtagadja a kárigenynek helyt adó határozatát. Az alperes Zodiac a Legfelsőbb Bíróságnál támadta meg ezt a döntést.

A Legfelsőbb Bíróság előtti tárgyaláson Lord Sumption a következőképpen ismertette a per tárgyát: „Ebben az ügyben a Virgin Atlantic Airways Ltd 49 millió fontot meghaladó kártérítést kíván kapni azért, mert egy olyan európai szabadalmát bitorolták, amely nem létezik olyan formában, amelyben állítólag bitorolták.”

A Zodiac valójában már fizetett 3 600 000 fontot a Virgin számára, de az európai szabadalom megvonása után a Virgin kárigényével kapcsolatban a Zodiac azt az állítását kívánta érvényesíteni, hogy nincs jogos kárigény, mert a szabadalmat visszamenőleges hatállyal módosították úgy, hogy megsemmisítették azokat az igénypontokat, amelyekről azt állították, hogy bitorlás tárgyát képezik. Ezért a Zodiac fellebbezett a Fellebbezési Bíróság 2011. februári döntése ellen.

A Legfelsőbb Bíróság figyelmen kívül hagyta a Fellebbezési Bíróság korábbi döntéseit. A vezető döntést Lord Sumption hozta, akit megjegyzéseivel Lord Neuberger támogatót. A korábbi döntéseket helytelennek minősítették, mert a szabadalmat a megadó hivatal általi megvonása következtében mint soha nem létezőt kellett tekinteni.

A Legfelsőbb Bíróság egyértelműen meghatározta, hogy ha angol bíróság megállapítja, hogy a szabadalom – angol vagy európai – érvényes és bitorolják, és ezt követően ezt a szabadalmat visszamenőleges hatállyal megvonják vagy módosítják – Angliában vagy az Európai Szabadalmi Hivatalnál –, az alperes jogosan várja kártérítési igényének elismerését.

C) Az Egyesült Királyság Fellebbezési Bírósága helybenhagyta a Felsőbíróságnak azt a döntését, hogy érvénytelen az *AstraZeneca* (Astra) azon szabadalma, amely az antipszichotikus hatású quetiapin gyógyszer késleltetett felszabadulást biztosító alakjára vonatkozik. A quetiapint skizofrénia és depresszió kezelésére használják.

Hat vállalat, köztük a Teva UK, a Hexal és a Sandoz, az Astra szabadalmának a megvonását kérte a Felsőbíróságnál arra hivatkozva, hogy a szabadalom tárgya kézenfekvő. Az a kérelmezők javára döntött, és a szabadalmat megsemmisítette.

Az Astra a Fellebbezési Bírósághoz nyújtott be fellebbezést, amelyben azt állította, hogy szabadalma feltalálói tevékenységen alapszik, és hogy szabadalma bejelentésének napján nem volt kapható a quetiapin jóváhagyott dózisformája, és nem volt ismert olyan előny, amely motiválta volna a gyógyszer késleltetett felszabadulást biztosító formájának előállítását.

Ötnapos tárgyalás után, 2013. április 30-án Arnold bíró megállapította, hogy a Felsőbíróság helyesen döntött, mert a szabadalom nem nyugszik feltalálói tevékenységen: egy szakember ugyanis kívánatosnak találná az egyszeri adagolást biztosító összetételt, és a késleltetett felszabadulást biztosító összetétel, a magasabb dózis vagy az azonnali felszabadulást biztosító készítmények „kézenfekvő lehetőségek” a fenti cél elérésére.

A Fellebbezési Bíróság döntése következtében a szabadalom megsemmisítését kérelmező vállalatok elkezdhetik a quetiapin generikus változatainak a forgalmazását az Egyesült Királyságban.

D) Az Egyesült Királyság Szellemitulajdon-védelmi Hivatala (United Kingdom Intellectual Property Office, UKIPO) 2013 októberében egy alacsony költségű és gyors (fast-track) felszólalási eljárást vezetett be annak érdekében, hogy segítségére legyen az üzletembereknek, különösen a kis- és közepes vállalkozásoknak abban, hogy meg tudják védeni védjegyüket az UKIPO előtt harmadik felek által később benyújtott ütköző védjegyjelentésekkel szemben. A fast-track felszólalási eljárás legfontosabb irányelveit az alábbiakban foglaljuk össze.

– Csak azonos vagy hasonló korábbi védjegyekre alapozott felszólalások esetén alkalmazható.

– Az eljárásba vont korábbi védjegyek számát háromra korlátozták.

– Az eljárás hivatali díja 100 angol font.

– Amikor a gyors felszólalási eljárást olyan védjegylajstromozásra alapozzák, amelyet a felszólalás tárgyát képező bejelentés publikálásának időpontja előtt több mint öt évvel lajstromoztak, a felszólalással együtt a korábban lajstromozott védjegy használatának bizonyítékát is be kell nyújtani.

E) Az *Astron Clinica Ltd.* (Astron) az UKIPO-nál több szabadalmi bejelentést nyújtott be. Az elővizsgáló mindegyik bejelentésnél engedélyezhetőnek találta az eljárás- és a készülékigénypontokat, a számítógépprogramokra vonatkozó igénypontokat azonban nem engedélyezte, mert azok az Európai Szabadalmi Egyezmény (ESZE) 52. cikke alapján ki vannak zárva a szabadalmazásból.

Az Astron fellebbezést nyújtott be a hivatali határozat ellen. A felülvizsgálattal megbízott elővizsgáló azonban a programigénypontokat nem találta engedélyezhetőnek, és a szabadalmi bejelentéseket akkori alakjukban elfogadhatatlannak minősítette. Felmerült a kérdés, hogy számítógépprogramokra vonatkozó igénypontok egyáltalán engedélyezhetők-e.

A bejelentő a Szabadalmi Bírósághoz (Patents Court, PC) nyújtott be fellebbezést, amelynek az helyt adott, a hivatali felülvizsgálat eredményét helytelennek minősítette, és az ügyeket újbóli vizsgálatra visszaküldte a hivatalnak.

A Szabadalmi Bíróság bírójá, Kitchin bíró szerint a hivatalnak és a bíróságoknak a következő módon kell eljárniuk:

a) az igénypontot helyesen kell értelmezniük;

b) azonosítaniuk kell a találmány hozzájárulását a technika állásához;

c) tisztázniuk kell, hogy ez a hozzájárulás a szabadalmazásból való kizárás alá esik-e;

d) meg kell vizsgálniuk, hogy a hozzájárulás műszaki jellegű-e.

Az ESZE 52. cikke alapján a számítógépprogramokra vonatkozó igénypontok nincsenek feltétlenül kizárva a szabadalmazásból. Ha igénypontok engedélyezhetők egy megfelelően programozott számítógép segítségével végrehajtható eljárásra, vagy ha igénypontok engedélyezhetők az eljárás kivitelezésére programozott számítógépre, akkor egy magára a programra irányuló igénypontnak alapvetően szintén engedélyezhetőnek kell lennie. Az igénypontot úgy kellene megszövegezni, hogy visszaadja a találmánynak azokat a jellem-

zõit, amelyek biztosítják annak az eljárásnak a szabadalmazhatóságát, amelynek a program lefutásakor végbe kell mennie.

Európai Szabadalmi Hivatal

A) Lényegileg biológiai eljárásokkal kapott termékek szabadalmazhatóságával kapcsolatban az alábbi négy kérdést terjesztette egy műszaki fellebbezési tanács a Bővített Fellebbezési Tanács elé:

(1) Az Európai Szabadalmi Egyezmény 53(b) cikke szerint a növények előállítására szolgáló, lényegileg biológiai eljárások kizárása negatív hatást gyakorolhat-e egy olyan termékigénypont engedélyezhetőségére, amely növényekre vagy növényi anyagra, így növényi részekre irányul?

(2) Különösen:

(a) engedélyezhető-e egy eljárástól függő termékigénypont (product-by-process claim), amely növényekre vagy növényi anyagra irányul, kivéve a növényfajtákat, ha eljárási jellemzői egy növény előállítására szolgáló, lényegileg biológiai eljárást határoznak meg?

(b) engedélyezhető-e egy növényekre vagy növényi anyagra – kivéve a növényfajtákat – irányuló igénypont akkor is, ha a bejelentés napján az egyetlen hozzáférhető módszer az igényelt tárgy létrehozására egy lényegileg biológiai eljárás a szabadalmi bejelentésben tárgyalt növények előállítására?

(3) Az (1) és (2) kérdés összefüggésében lényeges-e, hogy a termékigénypont által nyújtott oltalom kiterjed az igényelt termék létrehozására egy lényegileg az ESZE 53(b) cikke szerint kizárt növények előállítására szolgáló biológiai eljárás segítségével?

(4) Ha egy növényekre vagy növényi termékekre – kivéve a növényfajtákat – irányuló igénypontot nem tekintünk engedélyezhetőnek, mert a növényi termékekre vonatkozó igénypont az ESZE 53(b) cikke által a szabadalmazhatóságból kizárt eljárás segítségével igényelt termék előállítására is kiterjed, lehetséges-e az ilyen előállításra vonatkozó oltalomról lemondani a kizárt eljárásra vonatkozó „disclaimer” útján?

A G 2/07 ügyben (Brokkoli/*Plant Bioscience*; ugyanabból a felszólalási fellebbezési eljárásból származó ügy, mint amelyet tárgyalunk) és a párhuzamos G 1/08 ügyben (Paradicsom/*Izrael állam*) a Bővített Fellebbezési Tanácsnak azzal a kérdéssel kellett szembenéznie, hogy növények előállítására szolgáló milyen eljárásokat kell lényegileg biológiai tekinteni az ESZE 53(b) cikke értelmében, és ennek megfelelően milyen eljárások vannak kizárva a szabadalmi oltalomból. Azt állapította meg, hogy a növények előállítására szolgáló olyan eljárások, amelyek a növények teljes genomjának az ivaros keresztezési lépéséből és ezt követően a növények szelektálásából állnak, elvileg ki vannak zárva a szabadalmazásból, mert „lényegileg biológiaiak”, azzal a megkötéssel, hogy nincsenek kizárva, ha tartalmaznak egy műszaki jellegű további lépést, amely önmagában egy jellemzőt visz be vagy egy jellemzőt

módosít az előállított növény genomjába, illetve genomjában. Következésképpen a tulajdonosok mindkét esetben törölték az eljárási igénypontokat, feltehetőleg azt várva, hogy a termékigénypontok engedélyezhetőnek lesznek tekinthetők a T 1854/07 döntésnek (Olaj magvakból/*Consejo Superior*) megfelelően, amely megállapította, hogy a lényegileg biológiai eljárások kizárása nem vonatkozik az azokból nyert termékekre.

A paradicsomügyben további kérdéseket terjesztettek a Bővített Fellebbezési Tanács elé, és az ügy még mindig függ (G 2/02). A kérdések megfelelnek a fentebbi (1), (2)(b) és (3) kérdésnek. Miután a felszólaló visszavonta fellebbezését, a szabadalomtulajdonos közölte, hogy a Bővített Fellebbezési Tanács előtti eljárást be kell fejezni a *reformatio in peius* (rosszabbra változtatás) tiltásának elvét alkalmazva. Ezzel szemben a Bővített Fellebbezési Tanács egy közleményben azt az álláspontot fejtette ki, hogy a *reformatio in peius* elv nem alkalmazható, mert a szabadalmat olyan változatban védik, amelyet csak a felszólalásban segédkérelemként tartottak fenn, míg a főkérelem eltérő, műszakilag tágabb tárgyra irányul.

A brokkoliügyben benyújtott új előterjesztésnek az a következménye, hogy a paradicsomügyben említett kérdéseket akkor is el kell döntenie, ha az ügy tulajdonosa végül visszavonja főkérelmét, és azt kérelmezi, hogy a szabadalmat a Felszólalási Osztály által engedélyezhetőnek tartott változatban tartsák fenn; ez a nyilatkozat a felszólalási eljárás, valamint a paradicsomügyben a Bővített Fellebbezési Tanács előtti eljárás befejezését eredményezné.

B) Az Európai Szabadalmi Hivatal bejelentette, hogy „EPO Translate” szolgáltatása a közel hárommillió japán szabadalmi dokumentum mintegy felét betöltötte az Espacenet adatbázisba, és így azok angol fordításban olvashatók. A dokumentumok maradékát a közeljövőben fordítják angolra.

Az „EPO Translate” szolgáltatás most az angol és a következő 15 nyelv között nyújt gépi fordítást: dán, finn, francia, görög, holland, japán, kínai, lengyel, magyar, német, norvég, olasz, portugál, spanyol és svéd.

Európai Unió

Az Európai Bizottság nemrég közölt egy jelentést arról, hogy az Európai Unió vámhatóságai 2012-ben az Európai Unió külső határain mintegy 1 milliárd EUR értékű árut foglaltak le.

A jelentés néhány érdekes megállapítását az alábbiakban ismertetjük.

- A vámhatóságok 2012-ben megközelítőleg 9500 foglalást foganatosítottak.
- Az esetek 95%-ában az árukat védjegybitorlás gyanúja alapján foglalták le.
- Az esetek 77%-ában a lefoglalt árukat a vámhatóságok megsemmisítették, és az esetek 8%-ában az árukat visszaszolgáltatták az importőrnek, mert az áruk nem bitoroltak szellemi tulajdon-jogokat, vagy pedig a jogtulajdonosok nem intézkedtek időben.
- A lefoglalt áruk összes mennyiségének 65%-a Kínából származott.

– A lefoglalt áruk származási országának első tizes csoportjába tartozik Moldova, mert a lefoglalt hamis cigaretták nagy mennyisége onnan származik.

– A lefoglalt áruk értékének 20%-át cigaretták képezték; 15%-ot adtak a bőrtáskák és bőrtárcák és 12%-ot a ruházati cikkek.

– A lefoglalások 60%-a postán küldött árukra vonatkozott.

Az Európai Parlament nemrég egy új rendeletet fogadott el szellemi tulajdon-jogok vámhatóságok útján történő érvényesítésével kapcsolatban. Az új rendelet az 1383/2003 EC rendeletet fogja helyettesíteni, és várhatóan 2014. január 1-jén lép hatályba.

Az Európai Unió Bírósága

A) 2009-ben az *Asda* szupermarket-tulajdonos hirdetési kampányt kezdett az Egyesült Királyság legnagyobb optikai láncát, a *Specsaverst* érintő optikai termékekkel kapcsolatban a *BE A REAL SPECSAVER AT ASDA* (légy valódi specsaver az ASDA-nál) és a *SPECSAVERS AT ASDA* logót használva.

Válaszként a Specsavers az angol Felsőbíróságnál beperelte az Asdát számos közösségi védjegy bitorlásáért, ideértve a SPECSAVERS szóvédjegyeket és ábrás védjegyeket, amelyek közül az egyik egy fekete logó (szó nélküli védjegy) volt.

A Felsőbíróság egy év múlva elutasította a Specsavers bitorlási keresetét, és a szó nélküli védjegyet használat hiánya miatt megvonta.

Fellebbezés után az angol Fellebbezési Bíróság 2012-ben megállapította, hogy a Specsavers ábrás védjegyei meggátolhatják az Asdát abban, hogy ilyen szlogeneket és logókat használjon hirdetési kampányában, azonban két jogi kérdés kapcsán öt kérdést intézett az Európai Unió Bíróságához (Court of Justice of the European Union, CJEU).

Az első jogi kérdés: „A két fekete ellipszis logó használata a SPECSAVERS szóval együtt a szó nélküli védjegy tényleges használatát képezte-e?”

A második jogi kérdés: „A zöld szín, amelyet a Specsavers mindig használ szó nélküli logóvédjegye megjelenítésére, és amelyet az Asda is használt hirdetéseiben, befolyásolta-e a megtevesztés valószínűségének és a tisztességtelen előnyszerzésnek a megítélését?”

A CJEU 2013. július 18-án megállapította, hogy a fogyasztók egy fekete logót egy szóvédjeggyel együtt használva is független védjegyként ismernek el, a szóvédjegy hozzáadása nem változtatja meg jelentősen annak megkülönböztető jellegét. Így az üres logó tovább él védjegyként. Ez a megállapítás mindaddig érvényes, ameddig a használt és a lajstromozott védjegyek közötti különbségek nem változtatják meg a lajstromozott védjegy megkülönböztető jellegét.

A színnel kapcsolatban a CJEU megállapította, hogy amikor egy fekete vagy fehér védjegyet lajstromoznak, de azt széles körben színesen használják, és így ezt követően az a fogyasztók jelentős részének tudatában ezzel a színnel társul, a színes megjelölés általi állító-

lagos bitorlás akkor fontos, ha a megtévesztés vagy a tisztességtelen verseny valószínűségét kell megállapítani.

Ugyanakkor a CJEU megállapította, hogy amikor a lehetséges bitorlót általában társítják a megjelöléshez használt színnel, miként a jelen esetben az Asdát a zölddel, ez közömbösítheti az összetévesztést vagy a korábbi megjelöléssel való társítást.

A CJEU legfontosabb megállapítása a következő: „Egy összetett védjegy használata fenntarthat egy olyan védjegyet, amely a védjegy egyik komponense.”

B) A *Leidseplein Beheer BV* (Leidseplein) és *Hendrikus Jacobus Marinus De Vries* (De Vries) v. *Red Bull GmbH* és *Red Bull Nederland BV* (Red Bull)-ügyben az Európai Unió Bírósága a „kellő okelvet” vizsgálta.

A Leidseplein és De Vries THE BULLDOG névvel gyárt energiatalkat. Ezt a nevet kereskedelmi tevékenységgel, így üzletekkel és szállodákkal kapcsolatban 1975 óta használják. 1983. július 14-én De Vries a Holland Védjegy hivatalnál kérelmet nyújtott be a „the bulldog” szavak és a bulldog képének védjegyként való lajstromozása iránt a 32. áruosztályban energiatalkákra. A Leidseplein és De Vries 1997-ben kezdte használni a THE BULLDOG megjelölést energiatalkákkal kapcsolatban.

A *Red Bull* a RED BULL védjeggyel állít elő energiatalkákat, és a RED BULL KRATING-DAENG védjegyet 1983. július 1-jén lajstromozták számára a 32. áruosztályban alkoholmentes italkákra. Ugyanakkor a Red Bull megkísérelte meggátolni De Vries-t a THE BULLDOG megjelölésű energiatalkák árusításában.

Végül a Holland Legfelsőbb Bíróságnak kellett döntenie abban a kérdésben, hogy a THE BULLDOG védjegy használata bitorolta-e a RED BULL védjegyet.

A RED BULL védjegy lajstromozását 13 nappal korábban kérték, mint a THE BULLDOG védjegyet, azonban De Vries már azt megelőzően használta a THE BULLDOG megjelölést, hogy a Red Bull használni kezdte a RED BULL védjegyet, de energiatalkáktól eltérő árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban. Ezért a bíróságnak abban a kérdésben kellett döntenie, hogy De Vries-nek kellő oka volt-e használni a THE BULLDOG megjelölést energiatalkák kapcsolatban. Tájékoztatás céljából a CJEU-nak tette fel a kérdést, hogy a 89/104 EEC számú európai irányelv 5(2) cikke szerint lehet-e kellő ok, amikor a kifogásolt megjelölést, amely azonos vagy hasonlít egy híres védjeggyel, illetve védjegyhez, az érintett harmadik fél már jóhiszeműen használta, mielőtt a korábban lajstromozott védjegyet a Holland Védjegy hivatalnál benyújtották.

A CJEU főtanácsnokának véleménye szerint a kellő ok megállapításakor az a tény, hogy a harmadik fél jóhiszeműen használta a megjelölést a jelen ügyben érintettől eltérő árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban a korábban lajstromozott védjegy időpontja előtt vagy azt megelőzően, hogy a védjegy, amelyre a korábbi lajstromozott jog tulajdonosa támaszkodik, hírnévre tett volna szert, olyan tényező, amelyet a harmadik fél javára kell figyelembe venni.

Véleményének kiadása előtt a főtanácsnok nehézségbe ütközött az 5(2) cikk hatálybalépésével kapcsolatban az Európai Unió különböző nyelvei miatt. Az 5(2) cikk angol, francia

és német változata szerint ugyanis kellő ok foroghat fenn, ha a harmadik fél megjelölésének használata törvényes érdek alapján történik, ami nagyobb súllyal esik latba, mint a védjegy-tulajdonos érdeke. Ezzel szemben az 5(2) cikk holland változata szerint a kellő ok a megjelölés használatának érvényes jogcímét jelenti.

A főtanácsnok arra a következtetésre jutott, hogy egy megjelölés korábbi használata törvényes érdek alapját képezheti, amely nagyobb súllyal eshet latba, mint a védjegy-tulajdonos joga.

Ezután a főtanácsnok az 5(2) cikk egyéb elemeit vette figyelembe, és leszögezte azt az elvet, hogy minél erősebb a korábbi lajstromozott védjegy megkülönböztetőképessége és híressége, annál könnyebb megállapítani, hogy a későbbi védjegy használatából kár és tisztességtelen előny származik.

A főtanácsnok azt is megállapította, hogy a THE BULLDOG és a RED BULL megjelölésben csupán a „bull” szó közös. A „the bulldog” szavak lajstromozását a RED BULL védjegy lajstromozása után 14 nappal kérték, ezért a Red Bull számára nehéz lenne azt állítani, hogy a RED BULL védjegy jól ismert volt abban az időpontban, amikor De Vries kérelmezte THE BULLDOG védjegyének a lajstromozását.

A főtanácsnok kétségekbe vonta, hogy De Vries támaszkodhatna az európai uniós védett szerzett jogok elvére annak érdekében, hogy igazolja a THE BULLDOG védjegy energiailokkal kapcsolatos használatát. Úgy vélte azonban, hogy nem hagyhatja figyelmen kívül a jelzések mindkét fél általi használatát, és a jelenlegi használat módját adhat egy sajátos védjegy vagy megjelölés eredetének a megalapozására. A Red Bull használatából kiindulva a főtanácsnok azon a véleményen volt, hogy a holland fogyasztók a THE BULLDOG védjegyet valószínűleg a Red Bull céggel társítanák, inkább mint a De Vries- vagy Leidseplein céggel. Ezért nem zárható ki a tisztességtelen előnyszerzés. Továbbá az a tény, hogy De Vries a THE BULLDOG védjegyet energiailokkal kapcsolatban csak azt követően kezdte használni, hogy a Red Bull hírnevet szerzett a RED BULL megjelöléssel kapcsolatban, nem semlegesítette De Vries törvényes érdekét a jelzés használatának igénylésére.

A főtanácsnok fenti véleménye hasznos iránymutatást szolgáltat a kellő ok értelmezésére, ami fontos lehet védjegybitorlás eldöntésénél, azonban még meg kell várni a CJEU döntését, amely azonban nagy valószínűséggel meg fog egyezni a főtanácsnok állásfoglalásával.

C) A Német Szövetségi Legfelsőbb Bíróság (Bundesgerichtshof, BGH) 2011-ben egy sor kérdést intézett az Európai Unió Bíróságához (Court of Justice of the European Union, CJEU), választ kérve arra a kérdésre, hogy egy lajstromozott védjegy változatának használata elegendő-e a védjegyjogok fenntartásához a lajstromozott változatban akkor is, ha a használt változat maga is lajstromozva volt.

A CJEU 2012. október 25-én válaszolt (Case C-553/11 – Rintisch). A válasz szerint a használt változat lajstromozása nem akadályozza annak, hogy használatot lehessen tulajdonítani egy külön lajstromozott védjegynek.

Az Európai Unió Törvényszéke

Az Európai Unió Törvényszéke (General Court of the European Union, GC) részben megváltoztatta a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (BPHH, Office for Harmonization in the Internal Market) Negyedik Fellebbezési Tanácsának (Fourth Board of Appeal) döntését a *Federation Française de Rugby* (FFR) alkoholos italokra (kivéve a sört) a 33. áruosztályban az alábbi ábrás védjegyre vonatkozó lajstromozási kérelmével kapcsolatban:

A Consorzio vino Chianti Classico (CCC) alábbi védjegyei alapján

(5 különböző színben)

egyesült királyságbeli

felszólalt a védjegybejelentés ellen, arra hivatkozva, hogy a közösségi védjegyrendelet 8(1)(b) cikke alapján fennáll a védjegyek összetévesztésének veszélye a fogyasztók által, és ugyanezen rendelet 8(5) cikke szerint fennforog annak a veszélye, hogy e védjegy lajstromozása révén a bejelentő tisztességtelen előnyre tenne szert a CCC 33. áruosztályban borra vagy chianti borra vonatkozó korábbi kollektív védjegylajstromozásaiból és/vagy azok hírnevéből.

Az alábbi védjegylajstromozás állítólag jól ismert Németországban és Franciaországban:

A BPHH Felszólalási Osztálya helyt adott a CCC felszólalásának a közösségi védjegyrendelet 8(1)(b) cikke alapján. A BPHH Negyedik Fellebbezési Tanácsa megváltoztatta ezt a döntést azon az alapon, hogy az FFR lajstromoztatni kívánt védjegye „elégé távol áll” a CCC korábbi védjegyjogaitól, és ezért nem áll fenn a fogyasztók megtévesztésének veszélye. Emellett a BoA azért is elutasította a felszólalást, mert azt a közösségi védjegyrendelet 8(5) cikkére is alapozták.

A CCC a döntés ellen fellebbezést nyújtott be az Európai Unió Törvényszékénél azzal érvelve, hogy az FFR védjegybejelentését a 33. áruosztályba tartozó „borok” vonatkozásában el kellett volna utasítani. A CCC a fellebbezést két okra alapozta:

- a) a közösségi védjegyrendelet 8(1)(b) cikkének helytelen alkalmazása és
- b) a közösségi védjegyrendelet 8(5) cikkének helytelen alkalmazása.

Ad a) A Törvényszék megállapította, hogy a BoA tévedett, amikor a védjegyek összetévesztésének valószínűségét csupán az angol és az olasz fogyasztók szempontjából vizsgálta, mert a felszólalást arra is alapozták, hogy Franciaországban és Németországban volt egy korábbi jól ismert védjegy. A BPHH kifejtette, hogy ezt a szempontot csupán eljárási gazdaságosság szempontjából vette figyelembe, mert az FFR védjegyéhez az olasz kollektív védjegy-lajstromozás áll legközelebb. Ezzel szemben a Törvényszék megállapította, hogy a védjegyek közötti összetévesztés valószínűségének a felmérésekor a BoA-nak figyelembe kellett volna vennie a franciaországi és a németországi átlagfogyasztó véleményét is.

A Törvényszék a CCC-nek azzal az érvelésével kapcsolatban, hogy a védjegyek nagyon hasonlóak, mert mindkettő kakasok képét tartalmazza, megállapította, hogy a BoA szerint a védjegyek „kellően távol állók”, és így nem áll fenn közöttük az összetévesztés veszélye. Ezzel a Törvényszék egyetértett, és hangsúlyozta az egyéb vizuális elemek, így a szavak, alakok és színek fontosságát is, amelyek tovább csökkentik a védjegyek hasonlóságát.

A GC azt is megállapította, hogy a védjegyek fogalmilag sem tekinthetők hasonlóknak. Miután leszögezte, hogy a védjegyek csekély mértékű hasonlóságot mutatnak, arra a következtetésre jutott, hogy a védjegyek közötti hasonlóság nem elegendő az összetévesztés valószínűségének a létrehozásához.

Ad b) A BoA, miután úgy találta, hogy a védjegyek nem elég hasonlóak ahhoz, hogy összetévesztés valószínűségét lehessen megállapítani, a felszólalást a közösségi védjegyrendelet 8(5) cikke alapján is elutasította, mert a védjegyek nem elégítették ki azt az alapkövetelményt, hogy a védjegyeknek hasonlóknak kell lenniük. A Törvényszék azonban döntésében leszögezte, hogy a védjegyek kisfokú hasonlósága is elegendő lehet ahhoz, hogy kielégítse a közösségi védjegyrendelet 8(5) cikke szerint a hasonlóság kezdeti követelményét, és ezt az okot a BoA-nak figyelembe kellett volna vennie. Megállapította, hogy a BoA döntését hatálytalanítani kell abban a vonatkozásban, hogy nem vizsgálta kellően ezt a felszólalási okot. Ezért a Törvényszék csak annyit tehetett, hogy a BPHH döntésében hatálytalanította azt a részt, amely elutasította a felszólalásnak ezt az alapját.

Ebből a döntésből egyértelműen levonható az a következtetés, hogy védjegyek hasonlóságának a vizsgálatát a legalaposabban kell elvégezni, és ki kell terjeszteni a kevésbé fontosnak tűnő elemekre is.

B) A *Tesa SE* (Tesa) a BPHH-nál kérelmezte az alábbi, ábrás TESA TACK védjegy lajstromozását

öntapadó termékeken hivatali és háztartási célokra a 16. áruosztályban.

E védjegybejelentés ellen felszólalt a *Superquimica SA* (Superquimica) a közösségi védjegyrendelet 8(1)(b) cikke alapján arra hivatkozva, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy a megtévesztés valószínűségével hasonlít az ő korábbi, ábrás TACK CEYS védjegyéhez,

amelyet a Spanyol Védjegy hivatal lajstromozott műanyag ragasztószalagokra a 16. áruosztályban.

A BPHH Felszólalási Osztálya megállapította, hogy fennáll az összetévesztés valószínűsége a védjegyek között. E döntés ellen a Tesa a fellebbezési tanácshoz nyújtott be fellebbezést. A tanács megállapította, hogy a számításba jövő vásárlóközönség körébe tartozott egyrészt a körültekintően megfigyelő és óvatos átlagos spanyol fogyasztó, másrészt a jó megfigyelő spanyol szakember. A tanács azt is megállapította, hogy a kérdéses árúk azonosak. A védjegyekkel kapcsolatban bizonyos fokú látási és hallási hasonlóságot állapított meg, különösen a mindkét védjegyben megtalálható „TACK” szó jelenléte miatt. A tanács azt is megállapította, hogy a két védjegyet nem lehet fogalmilag összehasonlítani, minthogy a jelzéseknek nincs fölismerhető spanyol jelentésük.

A Tesa a számára kedvezőtlen döntés ellen az Európai Unió Törvényszékénél fellebbezett.

Az egyetértett a tanácsnak azzal a megállapításával, hogy az árúk azonosak. A védjegyeket összehasonlítva megállapította, hogy a számításba jövő fogyasztók figyelmét a korábbi védjegyben elsősorban a „TACK” szó kötné le annak mérete, piros színe, betűtípusa és a védjegyben való elhelyezkedése miatt. Ezzel szemben a „Ceys” szó kisebb, és egy téglalap alakú fekete nyílban helyezkedik el, amely a „TACK” szó felé mutat. A tanács megállapította, hogy nem lehet megalapozottnak tekinteni a felszólalónak azt az állítását, hogy vizuális szempontból a két védjegyet a „Tesa”, illetve a „Ceys” szó uralja. A tanács szerint bizonyos fokú vizuális hasonlóságot lehet megállapítani annak ellenére, hogy a „TACK” szó helyzete a két védjegyben ellentétes. Emellett, miként a tanács kezdetben megállapította, a „TACK” szó mindkét védjegyben vastag színes betűkkel van írva, és a közös „TACK” szóelem mellett a védjegyek egyéb hasonló vizuális elemeket is tartalmaznak (amilyen a védjegyek szerkezete, valamint a „tack” és a „ceys” elemek, amelyek egyformán négy betűből állnak).

A számításba jövő közönség nyelvtudása tekintetében a Törvényszék egyetértett a tanácsnak azzal a véleményével, hogy az érdekelt spanyol közönség nem ért angolul, míg egy EU bizottsági felmérés szerint a spanyol lakosság 27%-ának van csak elegendő nyelvtudása ahhoz, hogy angolul tudjon társalogni. Emellett a „TACK” szónak több angol jelentése (például „rajzszög, irány”) van, míg spanyolul nincs jelentése. Ezért elutasította a Tesának azt az érvelését, hogy ezt a szót a spanyol fogyasztók az igényelt árukra vonatkozóan deskriptívnek tekintenék.

A Törvényszék fenntartotta a tanácsnak azt a megállapítását is, hogy fogalmi hasonlóság sem forog fenn, bár a „TACK” szó mindkét védjegyben kiemelkedő szerepet tölt be.

A fentiek alapján arra a következtetésre jutott, hogy azonos áruk vonatkozásában a közönségi védjegyrendelet 8(1)(b) cikke alapján fennáll az összetévesztés valószínűsége.

A fenti döntésből megállapítható, hogy miközben az Európai Unió bizonyos nyelveiben egyes szóelemek közősek, azokat a számításba jövő közönség nem mindig ismeri. A vizsgált esetben a „TACK” közös elem jelentése nem tekinthető ismertnek a spanyol közönség többsége számára. Ezért a védjegyek összehasonlítása a látási és hallási benyomások felé tolódott el. Ezen az alapon a védjegyek bizonyos mértékű hasonlóságot mutatnak, ami az azonos árukra való tekintettel elegendő volt az összetévesztés valószínűségének megállapításához.

Franciaország

Az E vállalat tulajdonosa egy európai szabadalomnak, amely egy keresőeszköze és egy keresőeljárásra vonatkozik, amelyek lehetővé teszik a felhasználók számára, hogy szabadon szörföljenek kategóriák és kulcsszavak között felhasználóbarát és transzparens módon. Az E vállalat bitorlási pert indított az S vállalat ellen az európai szabadalom francia részével kapcsolatban. Az S vállalat arra kérte a Párizsi Kerületi Bíróságot, hogy nyilvánítsa a kérdéses találmányt nem szabadalmazhatóknak.

Az E vállalat előadta, hogy a létező kutatóeszközökkel kapcsolatban alapvetően két megközelítés létezik: a kulcsszavas és az attól alapvetően eltérő, előre meghatározott kategóriákon alapuló megközelítés.

Másrésről az S vállalat azzal érvelt, hogy a vitatott szabadalom minden műszaki jellegtől mentes, mert tisztán gondolati úton, műszaki eszközök felhasználása nélkül lehet megvalósítani. Hozzátette, hogy nincs műszaki különbség a „kategória” és a „kulcsszó” fogalma között.

Ezzel szemben az E vállalat a találmány szabadalmazhatóságának alátámasztása érdekében azt nyilatkozta, hogy találmánya egy műszaki feladatot oldott meg, nevezetesen azt, hogyan lehet egy adatbankból fontos kutatási eredményeket kapni. Az E vállalat az Európai Szabadalmi Hivatal egy közleményére is hivatkozott, amelynek alapján arra következtetett, hogy az ESZH felhívta egy műszaki feladat megszövegezésére.

A Párizsi Kerületi Bíróság – ellentétben az E vállalat állításával – azon a véleményen volt, hogy az ESZH nem csupán a nála benyújtott találmány újdonságával, hanem műszaki jellegével és így szabadalmazhatóságával kapcsolatban is kifogást emelt. Az eljárás elméleti és elvont lépések sorozatából áll anélkül, hogy meghatározná olyan funkciót és műszaki eszközöket, amelyek az eljárásnak műszaki jelleget kölcsönöznének. A kutatószerver a jelen esetben ehhez nem elegendő. Ezért a bejelentés tárgya – miként az 1–16. igénypont meghatározza – szellemi tevékenység végrehajtására vonatkozik, a 14–16. igénypont tárgyi köre ellenére. A bejelentés leírása csupán arra szorítkozik, hogy megadja az eljárás tárgyát, anélkül, hogy ismertetné a megvalósításhoz szükséges műszaki eszközöket. Csupán a felhasználó számára rendelkezésre bocsátott eredményeket és lehetőségeket részletezi anélkül, hogy magának a kutatóeszköznek a műszaki jellemzőit említene. Ezért az eljárás a bíróság véleménye szerint nem képez szabadalmazható találmányt.

A fentiek következtében a bíróság minden kérelmet visszautasított anélkül, hogy szükség lenne a szabadalom állítólagos bővítésének és a hiányzó feltalálói tevékenységnek a vizsgálatára. Ezért az európai szabadalom francia részét semmisnek nyilvánította.

Fülöp-szigetek

A Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) a Fülöp-szigetek Szellemitulajdon-védelmi Hivatalának kérésére 2013 augusztusában közleményt adott ki, amely szerint a Fülöp-szigetek megjelölését tartalmazó nemzetközi védjegylajstromozások tulajdonosai kötelesek a védjegy tényleges használatát bizonyító nyilatkozatot közvetlenül a Fülöp-szigetek Szellemitulajdon-védelmi Hivatalánál benyújtani, megfelelő díj befizetése mellett. A nyilatkozatot a nemzetközi lajstromozás vagy a Fülöp-szigetek megjelölésének feljegyzését követő három éven belül kell benyújtani.

India

A) India kormánya 2013. április 8-án letétbe helyezte a Madridi Jegyzőkönyvhöz való csatlakozás okmányát. Ennek megfelelően ez a nemzetközi egyezmény Indiára nézve 2013. július 8-án vált hatályossá.

B) Az Ahmadabad székhelyű *Intas Pharmaceutical Limited* (Intas) gyógyszergyártó cég és annak egyesült államokbeli leányvállalata, az *Accord Healthcare Inc.* (Accord) megegyezett a *Hoffmann-La Roche* (HLR) gyógyszeróriással, hogy megszüntetik függőben levő szabadalmi vitáikat a Xeloda tablettákkal, generikus nevükön capecitabine tablettákkal kapcsolatban, amelyeket áttétes mell- és vastagbélrák ellen használnak. A HLR bitorlási pert indított az Accord és a Intas ellen, amikor a Xeloda tabletták generikus változatának forgalmazási engedélyét kérte az Amerikai Élelmiszer- és Gyógyszerügyi Hatóságtól (U.S. Food and Drug Administration, USFDA).

A HLR és az Intas között létrejött megállapodás szerint a HLR használati engedélyt ad az Accordnak, hogy az amerikai piacra lépjen a Xeloda tabletták generikus változatával a szabadalmi kizárólagosság időtartama alatt, és a HLR megszünteti az általa indított szabadalmibitorlási pert. A megállapodás további részletei tikosak.

Irán

Irán kormánya 2013. július 4-én letétbe helyezte a Szabadalmi Együttműködési Szerződéshez (Patent Cooperation Treaty, PCT) való csatlakozás okmányát. Ennek megfelelően a nemzetközi egyezmény Iránra nézve 2013. október 4-én vált hatályossá. Így a 2013. október 4-én vagy azt követően benyújtott nemzetközi bejelentések önműködően Irán megjelölését is magukban foglalják.

Japán

A) 2013. április 18-án a Szellemtulajdon-védelmi Felsőbíróóság (SZTFB) fenntartotta a Japán Szabadalmi Hivatal azon döntését, amellyel elutasította a 19. áruosztályban és a 35. szolgáltatási osztályban lajstromozott INTELGROW védjegy lajstromozásának érvénytelenítésére az *Intel Corporation* (Intel) által benyújtott kérelmet, mert megállapította, hogy a *KK Intelgrow* által lajstromoztatott védjegy fenntartható az Intel által birtokolt INTEL és egyéb lajstromozott védjegyek mellett. Az Intel az INTEL védjegyet 2000. február 18-án lajstromoztatta angol és japán nyelven katakana írásmóddal, valamint ábrás formában is különböző áruosztályokban. Döntését a bíróság a japán védjegy törvény 4. cikkének 1(8), 7., 11., 15. és 19. bekezdésére alapozta.

A *KK Intelgrow* 2006. január 19-én kérelmezte az INTELGROW védjegy lajstromozását japán katakana írásmóddal a 19. és a 37. áruosztályban. A védjegyet a Japán Szabadalmi Hivatal 2006. augusztus 16-án lajstromozta.

Az Intel 2011. augusztus 18-án kérte a hivaltól az INTELGROW védjegy érvénytelenítését a japán védjegy törvény 4. cikkének 1(8), 7., 11., 15. és 19. bekezdése alapján.

A hivatal 2012. július 20-án kelt döntésével elutasította az INTELGROW védjegy érvénytelenítésére vonatkozó kérelmet a japán védjegy törvény idevágó cikkeire hivatkozva. A döntés megállapította, hogy az „Intel” rövidítés (ideértve katakana írásmódú változatát is) általánosan ismert a kereskedők és az integrált áramkörök területén dolgozó szakemberek körében, és így a bejelentő számára is.

Az INTELGROW védjegy egyenletes írásmódú, amelyről nem ismerhető fel, hogy egy másik név rövidítését tartalmazza. Ezért nem igényli a kérelmező hozzájárulását, és nem sérti a védjegy törvény 4(1)(8) cikkét.

A Japán Szabadalmi Hivatal szerint az INTELGROW és az INTEL védjegy nem hasonlít megtevesztően egymásra sem megjelenésben, sem hangzásban vagy jelentésben. Minthogy az

INTELGROW védjegy lajstromozása nem ütközik a japán védjegy törvény fentebb említett 4. cikkének egyik bekezdésébe sem, nem lehet érvényteleníteni – mondja ki a hivatal döntése.

Az Intel a Japán Szabadalmi Hivatal döntése ellen a Szellemtulajdon-védelmi Felsőbírósnál nyújtott be fellebbezést. Ez fenntartotta a hivatal döntését, mert egyetértett annak azzal az indokolásával, hogy az INTELGROW védjegy nem ütközik a védjegy törvény vonatkozó cikkeibe.

Mínt hogy a felperes állításai, amelyekkel a védjegy törlésére irányuló kérelmét támasztotta alá, jogilag megalapozatlanok, a bíróság elutasította ezt az igényt, és az alperes javára döntött.

B) Észak-Japán Iwate prefektúrája felszólalt a Kínai Védjegy hivatalnál az ellen, hogy egy hongkongi magánszemély kérelmet nyújtott be az IWATE védjegy lajstromozása iránt tenge-ri termékekre. A felszólalás alapján a hivatal elutasította a bejelentést.

Az Iwate prefektúra 2013. július 30-án bejelentette, hogy a Kínai Védjegy hivatalnál az ellen is felszólalt, hogy egy sanghaji magánszemély kérelmezte az IWATE védjegy lajstromozását kávézókra, öregek otthonára és szállásokra. A hivatal még nem reagált a felszólalásra.

Jordánia

A *Silverstone Berhad* (Silverstone) 2010. június 8-án kérte a Jordániai Védjegy hivaltól (JVH) a SILVERSTONE védjegy lajstromozását a 12. áruosztályban. A bejelentést 2010. szeptember 30-án három hónapig publikálták. Ezalatt felszólalt a védjegybejelentés ellen a malajziai *Bridgestone Corporation* (Bridgestone) arra hivatkozva, hogy saját BRIDGESTONE védjegy és a SILVERSTONE védjegy között hasonlóság áll fenn kiejtésben, általános megjelenésben és a megjelölt árukban.

A Silverstone az alábbi érvek alapján kérte a felszólalás elutasítását:

- a két védjegy különbözik mind általános megjelenésben, mind betűtípusban;
- a SILVERSTONE védjegyet a hazai országban, vagyis Malajziában 1990-ben, tehát korábban lajstromozták; és
- a SILVERSTONE védjegyet 1992 óta világszerte lajstromozták.

A hivatal a fenti érvek alapján a Silverstone-nak adott igazat, és engedélyezte a védjegy lajstromozását, a felszólaló kérelmét pedig elutasította.

Kanada

A) A Kanadai Szellemtulajdon-védelmi Hivatal (Canadian Intellectual Property Office, CIPO) 2013 márciusában új irányelveket bocsátott ki a céltudatos igényponyszerkesztéssel és a számítógéppel megvalósított találmányokkal kapcsolatban.

Az új irányelvek eltörlik a CIPO által 2009-ben elfogadott vizsgálati megközelítéseket, amelyeket a Legfelsőbb Bíróság már figyelmen kívül hagyott az *Amazon*-döntésekben. Ennek megfelelően az irányelvek elismerik, hogy a szabadalmazhatóság nem állapítható meg a találmány „tárgya” vagy a feltalálói „hozzájárulás” alapján, és hogy nem zárhatók ki a szabadalmazható találmányok köréből a „nem műszaki” tárgyak, így például az üzleti módszerek.

Az új irányelvek elismerik, hogy szükség van a CIPO által kidolgozott szabadalmazhatósági kategóriákra a Legfelsőbb Bíróság által megadott irányelvek szerint.

Az *Amazon*-döntésekből következik, hogy a CIPO-nak nem kell figyelembe vennie nem lényeges elemeket a szabadalmazhatóság megállapításakor.

Az új irányelvek egyik fontos megállapítása, hogy ha egy számítógép az igénypont lényeges részét képezi, ez az igénypont általában szabadalmazható tárgyat képez.

Azzal a próbával kapcsolatban, amelynek feladata, hogy meghatározza a szabadalmazhatóságot, az idejétmúlt „fizikai anyagok és tárgyak” próba helyett egy, az *Amazon*-döntésen alapuló, enyhébb fizikai követelményt lehet alkalmazni, amely „valami fizikailag létezőt vagy valamit, ami felismerhető hatást vagy változást mutat” kíván.

Bár még korai lenne megállapítani, hogy a CIPO új irányelvei hogyan fognak alakulni, az eddigi tapasztalatok arra utalnak, hogy a nem szabadalmazható tárgy miatt kifogásolt bejelentések száma kisebb, mint a 2009-től 2012 végéig terjedő években.

Az új irányelveket a szabadalmi bejelentők örömmel fogadták. A CIPO felismerte, hogy a szabadalmazhatóságot a célszerűen megszerkesztett igénypontok lényeges elemeit figyelembe véve kell megállapítani. Az irányelvek alapján kibontakozó fontos változás, hogy ha egy igénypont lényeges eleme egy számítógép, az igénypontot általában szabadalmazhatónak lehet tekinteni. Az várható, hogy a szabadalmazhatósággal kapcsolatos viták az igénypontoszerkesztés területére fognak eltolódni.

B) Kanadában nagy lendülettel halad a „zöld” találmányok szabadalmazása. 2010-ben a „zöldtechnológiai” ipar kutatásába és fejlesztésébe közelítőleg 985 millió dollárt fektettek be, ami a szabadalmazási tevékenység fokozásához vezetett. A CIPO 2010 kezdete óta 9300-nál több szabadalmat engedélyezett a Szabadalmi Osztályozási Rendszer zöldnek minősített osztályaiban. Ez a Kanadában évenként engedélyezett szabadalmak mintegy 7,5%-ának felel meg, ami jelzi a zöldszabadalmak iránti jelentős igényt.

Erre a területre esnek többek között az üzemyagcellákra, a hulladékanyagból energia kivonására és a hagyományos zöldtechnológiákra, így a szél- és a napenergia hasznosítására vonatkozó találmányok.

A CIPO a zöldszabadalmakat soron kívül vizsgálja. Egy 2012. évi elemzés szerint a kiemelten vizsgált zöldtalálmányok szabadalmazása átlagosan 68%-kal rövidebb idő alatt történik, mint a többi kanadai szabadalmi bejelentésé.

A zöldtechnológiai ipar Kanadában erős növekedés alatt áll, amit a kormány is elősegít adókedvezményekkel. A zöldtalálmányok oltalmazása egyre fontosabbá válik. Ez a terület a nemzet GDP-jének 15%-át biztosítja, és 763 000 embert foglalkoztat.

C) Kanadában első fokon az összes szabadalmi ügyet a Szövetségi Bíróság (Federal Court, FC) hallgatja meg, és ritka az olyan eset, amikor az FC kártérítési ügyekben is döntést hoz. Ennek az az oka, hogy Kanadában általános gyakorlat egy másik ágon intézni a pénzügyi vonatkozásokat, vagyis egyik ágon intézik a bitorlást és a szabadalom érvényességét, a másik ágon pedig a kártérítést, vagyis a kártérítés összegének vagy a bitorló hasznának megállapítását. Ez a megoldás gyakran vonzó megközelítést jelent, mert a felek számára időt és pénzt takarít meg kompenzációs ügyekben, ha a bíróság döntése szerint nincs bitorlás, vagy a szabadalom érvénytelen. Emellett a felek gyakran meg tudnak egyezni a pénzügyi kérdésekben. Ezért általános figyelmet keltett az FC 2013. július 16-i döntése a *Merck & Co., Inc. (Merck) v. Apotex Inc.* (Apotex)-ügyben, amelyben Snider bíró megállapította, hogy a Merck 119 millió dollár kártérítésre és kamatokra tarthat igényt, mert az Apotex bitorolta a koleszterinszint-csökkentő lovasztatin gyógyszerre vonatkozó szabadalmát.

A vizsgált ügyben a Merck az elvesztett haszna alapján kért kártérítést, mégpedig a Merck Canada és a Merck US által el nem adott tabletták alapján. Emellett a Merck kártérítést kért a szabadalom lejártá előtt és után elmaradt exportja alapján is. Így a Merck összesen 156 millió dollár kártérítést és annak kamatait kérte.

Ezzel szemben az Apotex névleges (közelítőleg 9 millió dollár) kártérítés megalapozottsága mellett érvelt.

Végül Snider bíró 114 millió dollárt ítelt meg elvesztett profit fejében. Ehhez jött még közel 5 millió dollár royalty fejében. Így a Merck javára megítélt kártérítés összege meghaladta a 119 millió dollárt, amihez a Bank of Canada 1997. évi kamatának 1%-kal megnövelt értéke szerinti kamat jár 1995-től, amikor a pereskedés elkezdődött.

D) Az olyan sokszoros védjegylajstromozások, amelyek mindegyike egy közös elemet tartalmaz, és egyetlen ügyfél a tulajdonosuk, a kanadai törvény szerint „védjegycsaládnak” nevezett egységet képezhetnek. Egy védjegycsalád birtoklása bizonyos körülmények között tágabb oltalmi körhöz vezethet, mint ha különálló védjegyek volnának. A Szövetségi Bíróság (Federal Court) 2013. július 10-i döntése a *Tong G Cheah (Tong) v. McDonald’s Corporation et al.* (McDonald’s)-ügyben példát szolgáltat arra, hogy milyen előnyt nyújthat egy védjegycsalád.

Ebben az ügyben a bejelentő a MACDIMSUM védjegy lajstromozását kérte élelmiszerekre és italokra. A lajstromoztatni kívánt védjegy a „Mac-” előtagból és a „dim sum” (kínai zöld-sés rizses gombóc) ételnévből állt.

A McDonald’s felszólalt a védjegy lajstromozása ellen, aminek elsődleges okaként arra hivatkozott, hogy fennáll az összetévesztés veszélye saját védjegycsaládjával, amely magában foglalja az „Mc-” kifejezést és annak „Mac-” fonetikus megfelelőjét élelmiszer-ipari termékekkel és éttermi szolgáltatásokkal kapcsolatban.

Felszólalásának alátámasztására a McDonald's bizonyítékokat nyújtott be védjegycsaládjának Kanadában való széles körű használatával kapcsolatban. Emellett egy fogyasztás-felmérő szakember szakvéleményét is benyújtotta, amely azt bizonyította, hogy a fogyasztók statisztikailag jelentős része a McDonald's-ot azonosítaná a MACDIMSUM védjegyet viselő élelmiszertermékek forrásaként.

A Védjegy-felszólalási Tanács helyt adott a McDonald's felszólalásának, és elutasította a bejelentést, megállapítva, hogy a bejelentő nem teljesítette azt a rá háruló feladatot, hogy bizonyítania kell: nem áll fenn az összetévesztés valószínűsége. A tanács a McDonald's védjegycsaládjára támaszkodott, megjegyezve, hogy a felek védjegyeinek előtagját a fonetikusán egyenértékű „Mc-” és „Mac-” szó képezi. A felszólalók olyan védjegycsaládot alapoztak meg, amely magában foglalja az „Mc-” és a „Mac-” előtagot élelmiszer-ipari termékekre. Emellett a felszólalók bizonyították, hogy folyamatosan használnak, hirdetnek és reklámoznak olyan védjegyeket, amelyekben az „Mc-” előtagot egy élelmiszer-ipari termék neve követi.

A bejelentő a Szövetségi Bírósági Tanácshoz (Board of a Federal Court, BFC) fellebbezett, amely megállapította, hogy megalapozott a tanácsnak az összetévesztés valószínűségére vonatkozó megállapítása, és ezért elutasította a fellebbezést.

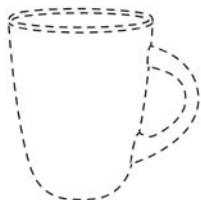
E) Az elmúlt évtizedben mind a kanadai bíróságoknak, mind a Kanadai Védjegyhivatalnak (Canadian Trademarks Office, CTO) gondot okozott egy védjegybejelentés megfelelő szövegezése olyan esetekben, amikor a védjegy egy tárgyon alkalmazott egy vagy több színből áll. Abban egyetértettek, hogy a szín önmagában nem lajstromozható. Más szavakkal, a színt vagy színeket a védjegybejelentésben bemutatott, konkrét alakú tárgyra kell korlátozni.

Kanadában a védjegybejelentéseket feketében és fehérben publikálják. Ennek megfelelően színes bejelentés esetében a színeket le kell írni, vagy pedig a rajzot megfelelően vonalkázni kell. A védjegyszabályzat a legáltalánosabb színek számára megfelelő vonalkázást ír elő; például a függőleges vonalak vörös színt, a folytonos vízszintes vonalak kék színt ábrázolnak. Amikor a bemutatott teljes tárgy egyetlen színű, a körvonalakat szaggatott vonallal kell ábrázolni. A következő leírást a hivatal elfogadhatónak találta: „A védjegy narancs színből áll, amely a csatolt rajzon bemutatott bögre teljes látható felületén van alkalmazva.” Egy mintarajzot az 1. sz. ábrán mutatunk be.

Ha egy tárgyon két vagy több színt alkalmaznak, az alábbi leírást elfogadhatónak találta a hivatal: „A védjegy a csatolt rajzon bemutatott bögre teljes látható felületén alkalmazott narancsszínből és a rajzon bemutatott fül teljes látható felületén alkalmazott kék színből áll.” Egy mintarajzot a 2. ábrán mutatunk be.

A CTO szabályzatában azonban nincs útmutatás arra nézve, hogyan kell egy olyan színt igényelni, amely egy tárgynak csak egy részén van alkalmazva, és a bejelentő nem kívánja korlátozni a tárgy egyéb jellemzőinek a lehetséges alakjait (vagy helyeit). Ilyen esetben valószínűleg elfogadható az alábbi szövegezés: „A védjegy a rajzon bemutatott bögre konkrét

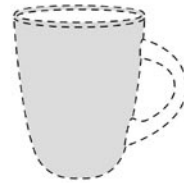
testének teljes látható felületén alkalmazott narancs színből áll. Az ábrán bemutatott fül konkrét alakja, mérete és helyzete nem képezi a védjegy tárgyát.” Ilyen esetre vonatkozó mintarajzot a 3. ábrán mutatunk be.

1. ábra

2. ábra

3. ábra

F) A kanadai védjegy törvény alapvető elve, hogy egy védjegyet a jogok biztosításához és fenntartásához használni kell. Kiindulva a globális internet korszerű valóságából, gyakori kérdés, hogy egy olyan védjegy, amelyet Kanadán kívüli weboldalon keresztül láthatnak kanadaiak, elegendő-e a védjegy használatának megalapozásához Kanadában.

A *Homeaway.com Inc. v. Hrdlicka*-ügyben nemrég hozott döntés segít tisztázni ezt a kérdést, mert megerősítette, hogy egy olyan védjegy, amely egy Kanadában hozzáférhető weboldalon megtekinthető, társulva Kanadában nyújtott szolgáltatásokkal – tekintet nélkül arra, hogy az információ honnan származik vagy hol tárolják – a védjegy használatát és hirdetését képezi Kanadában.

Kína

A) Az Állami Szellemtulajdon-védelmi Hivatal hozzájárult az újonnan publikált szabadalmi bejelentések osztályozására szolgáló Együttműködési Szabadalmi Osztályozás (Cooperative Patent Classification, CPC) használatának megindításához. Ez képessé teszi majd Kínát az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatala és az Európai Szabadalmi Hivatal által használt rendszer használatára, ami egyúttal azt is jelenti, hogy a világszerte benyújtott szabadalmi bejelentéseknek mintegy 70-80%-át ugyanazzal a rendszerrel fogják osztályozni.

A kínai hivatal az új osztályozási rendszer használatát 2014. január 14-én fogja elkezdni kiválasztott műszaki területek új szabadalmi bejelentéseivel, és 2016 januárjától kezdve az összes szabadalmi bejelentést a CPC használatával fogja osztályozni.

A CPC, amely az európai rendszeren alapszik, 250 000 alosztállyával jelenleg a legátfogóbb osztályozási rendszer, és a kínai elővizsgálók számára is lehetővé fogja tenni az alaposabb újdonságvizsgálatot; egyúttal csökkenteni fogja az újdonságvizsgálat számára alkalmatlan szabadalmi bejelentések számát.

B) Az elmúlt két év alatti három felolvasás után az Országos Népi Kongresszus (Kína legfelsőbb törvényhozó szerve) állandó bizottsága elfogadta az új védjegy törvényt, amely 2014. május 1-jén fog hatályba lépni. Az 1982. évi előző védjegy törvényt 1993-ban és 2001-ben módosították.

Az új törvény szövegét jogtudósok, szakértők és védjegyügynökségek hazai és külföldi képviselőinek a megjegyzéseit figyelembe véve dolgozták ki.

Az új törvény a következő változásokat és új rendelkezéseket tartalmazza.

- a) A hangvédjegyek lajstromozhatók.
- b) Engedélyezik a több osztályba tartozó bejelentéseket.
- c) Engedélyezik az elektronikus bejelentéseket.
- d) A védjegy érvénytelenítése újonnan bevezetett jogi eljárás.
- e) Védjegybitorlás esetén 3 millió jüanra (közelítőleg 500 000 USD), a réginek hatszorosára emelték a kártérítés felső határát.
- f) Az új törvény elismeri a jól ismert védjegyeket, amelyek feljogosítják a tulajdonost, hogy megtiltsa másoknak hasonló védjegyek lajstromozását vagy használatát még akkor is, ha a védjegy nincs lajstromozva. A „jól ismert védjegy” kifejezés azonban nem használható hirdetésekben vagy reklámokban.
- g) Az új törvény megváltoztatja a védjegybejelentések vizsgálatára vonatkozó előírásokat, és ezzel meggyorsítja a lajstromozást. Egy egyszerű védjegybejelentést a benyújtás napjától számított 9 hónapon belül kell publikálni.
Elutasított védjegybejelentés esetén a Védjegy-felülvizsgáló Tanácsnak 9 hónapon belül be kell fejeznie a védjegy vizsgálatát. Különleges körülmények között ez a határidő 12 hónapra meghosszabbítható.
A felszólalási ügyeket 12 hónapon belül be kell fejeznie. Különleges körülmények között ez a határidő 18 hónapra meghosszabbítható.
Egy felszólalási ügy felülvizsgálatát 12 hónapon belül el kell végeznie. Ez a határidő különleges körülmények között 18 hónapra meghosszabbítható.
Használat hiánya miatti törlési ügyeket 9 hónapon belül be kell fejeznie. Különleges körülmények között ez a határidő 12 hónapra meghosszabbítható.
- h) A védjegyeket a lejárati időpontja előtti 12 hónapon belül lehet megújítani.
- i) A védjegy tulajdonos nem tilthatja meg harmadik félnek azonos vagy hasonló védjegy használatát az eredetileg megjelölt árukon vagy szolgáltatásokon, ha a harmadik fél a lajstromozott védjegy bejelentésének időpontja előtt azonos vagy hasonló védjegyet használt azonos vagy hasonló árukon vagy szolgáltatásokon.
- j) Nincs megengedve más kereskedelmi nevének a használata egy cégnévben vagy kereskedelmi névben.
- k) Az új törvény leszögezi, hogy a védjegyügynökségek nem fogadhatnak el képviseleti megbízást, ha tudják vagy tudniuk kellene, hogy ügyfelük rosszindulatú lajstromozási tevékenységet folytat, vagy bitorolja mások védjegyeit.

Itt említjük meg, hogy Kínában 2012 júniusában a világon a legmagasabb, 7,17 millió volt a lajstromozott védjegyek száma, és ugyancsak a világon a legmagasabb, 6,09 millió volt az érvényes lajstromozott védjegyek száma.

C) A sanghaji 1. számú Központi Bíróság az *Eli Lilly v. Huang*-ügyben a közelmúltban az első ideiglenes intézkedést rendelte el kereskedelmi titok ügyében.

A kereskedelmi titokra vonatkozó vitában az Eli Lilly, a híres amerikai gyógyszergyártó cég kínai leányvállalata (Eli Lilly) és annak korábbi vezető kutató vegyésze, Huang vett részt. Huangot 2012. május 3-án alkalmazták, és ekkor egy titkossági megállapodást írt alá. Huang 2013. január 19-én a vállalat szerveréről 21 titkos iratot töltött le. Az Eli Lilly többszöri kérése ellenére Huang nem volt hajlandó törölni ezeket az iratokat, és felmondta állását. Az Eli Lilly 2013. január 27-én felmondott Huangnak, majd a tisztességtelen versenyt tiltó jogszabály alapján kereskedelmi titok elsajátítása miatt pert indított ellene, ideiglenes intézkedést és 20 millió RMB kártérítést kérve.

A bíróság 2013. augusztus 2-án ideiglenes intézkedést rendelt el, megtiltva Huangnak, hogy az Eli Lilly szerveréről letöltött 21 titkos dokumentumban levő kereskedelmi titkot kinyilvánítsa, használja vagy mások számára lehetővé tegye azok használatát.

Az Eli Lilly biztosítékként 100 000 RMB letétet helyezett el a bíróságnál. A kereskedelmi titkok kinyilvánításának további megakadályozását célzó ideiglenes intézkedést a bíróság az új polgári törvénykönyv 100. cikke alapján rendelte el. Az intézkedés betartását azonban a felperesnek kell ellenőriznie.

Libanon

A *Kinar Armani* (Kinar), egy helyi vállalat Libanonban kérelmezte a KA KINAR ARMANI védjegy lajstromozását a 14. áruosztályban. A védjegyet 2007. augusztus 10-én lajstromozták.

A *Ga Modefine S. A.* svájci vállalat, az ARMANI & GIORGIO ARMANI védjegy tulajdonosa törlési keresetet nyújtott be a Kinar védjegye ellen a következő érveléssel:

– ARMANI & GIORGIO ARMANI védjegyét korábban lajstromozták Libanonban és világszerte;

– saját védjegye és a törlendő védjegy hasonló;

– saját védjegye a világszerte széles körű használat következtében jól ismert, és lajstromozásai számos országban védjegyének különböző változatait védik különböző áruosztályokban;

– a kifogásolt védjegy lajstromozása a fogyasztók valószínű megtévesztéséhez vezetne a kifogásolt védjeggyel ellátott áruk forrásával kapcsolatban.

A szükséges bizonyítékok benyújtása és szakértő meghallgatása után a bíróság helyt adott a keresetnek, és elrendelte a KA KINAR ARMANI védjegy lajstromozásának törlését.

Malajzia

A 2013. évi mintatörvény módosította az 1996. évit. Az új törvény szerint egy ipari minta öt éves oltalmi idejét további kettő helyett négy alkalommal lehet újabb öt-öt évvel meghosszabbítani. Így az ipari minták oltalmi ideje a korábbi 15 év helyett legfeljebb 25 év lehet. Az új törvény 2013. július 1-jén lépett hatályba. Az ekkor még függő mintabejelentések az új törvény hatálya alá esnek.

Marokkó

A) Az *Enjoy Media* (Enjoy), egy marokkói vállalat 2012. február 12-én kérelmet nyújtott be a Marokkói Védjegy hivatalnál az ABSOLUT EVENTS védjegynek a 16. áruosztályban való lajstromozása iránt. A kérelmet az MVH 2012. március 8-án két hónap időtartamra közzétette. A védjegy ellen felszólalt a *V&S Vin & Sprit Aktiebolag* (V&S) svéd italgyártó, az ABSOLUT védjegy tulajdonosa, a következő érvek alapján:

- saját védjegye a 16., 35., 41. és 43. áruosztályban 2010. január óta lajstromozva van Marokkóban;
- saját védjegye a származási országban, vagyis Svédországban 1993 óta lajstromozva van; és
- saját védjegye jól ismert, és világszerte lajstromozva van.

A fenti érvek alapján a védjegy hivatal helyt adott a felszólalásnak, és elutasította a felszólalás tárgyát képező védjegybejelentés lajstromozását.

B) A *Biljar El Houssine* (Biljar) marokkói vállalat 2012. március 23-án kérelmet nyújtott be a Marokkói Védjegy hivatalnál a VIENETTA SECRET védjegy lajstromozása iránt a 25. áruosztályban. A bejelentést 2012. április 12-én két hónap időtartamra közzétették. A török *Suleyman Giyim Sanayi Ve Ticaret Limited* (Suleyman) felszólalást nyújtott be a védjegybejelentés ellen a következő érveléssel:

- a felszólalónak Marokkóban 2011. márciusa óta lajstromozott VIENETTA SECRET védjegye van a 24., 25. és 35. áruosztályban;
- a származási országban (Törökország) a felszólalónak 2006 óta van lajstromozott VIENETTA SECRET védjegye;
- a kifogásolt védjegy pontos másolata a felszólaló védjegyének mind kiejtésben, mind általános megjelenésben.

A hivatal a fenti érvek alapján helyt adott a felszólalásnak, és elutasította a függő védjegy-lajstromozási kérelmet.

Németország

A) A megtámadott szabadalom tárgya eljárás képpel alátámasztott szelektív szörfölésre egy olyan orvosi készülékkel, amely katéterként invazív módon van bevezetve egy emberi vagy állati test üreges szervének kóros helyére. A Szövetségi Szabadalmi Bíróság (Bundespatentgericht, BPG) a katéter bevezetését az emberi vagy állati test sebészet útján való kezelési eljárásának minősítette, és így a német szabadalmi törvény 2a(1) § 2. szám 1. mondata alapján elutasította.

A Szövetségi Legfelsőbb Bíróság (Bundesgerichtshof, BGH) döntése szerint az eljárás nem esik szabadalmazási tilalom alá. Az invazív módon bevezetett orvosi eszköznek katéterként egy emberi üreges szerv kóros helyén való célzatos mozgatása ugyanis nem tartozik az igényelt tanítás jellemzőihez. Sem a megszővegezett igénypontok, sem a bejelentés mellékleteinek egésze nem irányul semmiképpen magára a katéteres vizsgálati eljárásra, hanem inkább a katéteres vizsgálatnak az igényelt eljárási tárgyon kívül történő előzetes lefolytatására vonatkozik. A képalkotási módszer orvosilag és műszakilag szorosan kapcsolódik a korábbi katéteres szörföléshez, azonban ez nem változtat azon a tényen, hogy az igénypont lényegileg különbséget tesz a képalkotási eljárás és a katéteres szörfölés között.

Itt a vizsgált eljárás különbözik attól, amelyre az Európai Szabadalmi Hivatal Bővített Fellebbezési Tanácsának G 1/07 számú, 2010. február 15-i döntése vonatkozik. Ebben a döntésben a tüdő- és/vagy szívek mágneses rezonanciás képalkotó eljárással való vizsgálatáról van szó, amelynek során polarizált xenont adnak be többek között egy szívtájéki injekcióval. Ez a rendszabály, amelyet a Bővített Fellebbezési Tanács az emberi test sebészeti kezelési eljárásának minősített, az igényelt képalkotási módszer fontos részét képezte, nem pedig – miként ebben az esetben – egy, az ilyen eljárás körén kívül eső módszer. A BGH osztotta a Bővített Fellebbezési Tanács G 1/07 döntésében kifejtett álláspontját, amely szerint az Európai Szabadalmi Egyezmény 53(c) cikke kizárja a sebészeti eljárások szabadalmazását, azonban nem zárja ki az olyan eljárásokat, amelyeket egy ilyen módszerrel kapcsolatban lehet elvégezni.

B) Az igényelt eljárás abban különbözött a korábbi bejelentéstől, hogy a mátrixegyenletbe, amelyet a D6 dokumentumban is használtak, beiktattak egy, a mérési hibát modellező hibavektort. Így az új jellemzők hibaszámítási és értékelési matematikai lépésekre vonatkoznak.

A bejelentést a Német Szabadalmi és Védjegy hivatal (Deutsches Patent- und Markenamt, DPMA) Elővizsgálati Osztálya egy dokumentumhoz viszonyított újdonságihiány miatt elutasította. Ezután az ügy egy műszaki fellebbezési tanácshoz került. Két szóbeli tárgyalás után a tanács 2013. február 19-én hozta meg a döntését, amelyben megállapította, hogy az igényelt eljárás jellemzői lehetővé tették a korábbi dokumentum kvantitatív elemzési módszere megbízhatóságának a javítását. Ezért a tanács úgy vélte, hogy a megkülönböztető jellemzők hozzájárultak az igényelt találmány műszaki jellegének megalapozásához, vagyis

a megkülönböztető jellemzőket figyelembe kell venni az újdonság vizsgálatokor. Ebből következik, hogy az igényelt eljárás új volt.

Az ügyet ezután a tanács visszautalta az első foknak, különösen a feltalálói tevékenység további vizsgálata céljából.

C) Az azonos családneveket viselőkre vonatkozó törvény elveit a BGH 2012. október 2-i döntése finomította és tágította. Az általános elv az, hogy senkit sem lehet gátolni saját nevének tisztességes használatában a kereskedelmi tevékenység folyamán. Ezért, ahol több személy is szerepel azonos névvel, a korábbi használatól alapvetően megkívánják, hogy engedélyezze ugyanannak a névnek a mások általi tisztességes használatát az összetévesztés valószínűségének ellenére. A második használónak azonban a tisztességes használat érdekében minden szükséges és ésszerű dolgot meg kell tennie a lehetőségek határain belül az összetévesztés valószínűségének csökkentésére. Azt, hogy mi szükséges és ésszerű egy konkrét esetben, az érdekek mindent átfogó egyensúlyba hozása alapján kell meghatározni.

A vizsgált esetben a „Völkl” név használatának a jogát vitatták. A felperes *Völkl GmbH & Co. KG* (Völkl) különleges lábbeliket árusít, nevezetesen magas szárú biztonsági, túra- és hegymászó cipőket, vadász- és téli csizmákat és katonai lábbeliket. A felperes céget 1923-ban alapították. A Völkl tulajdonosa az 1968-ban lajstromozott alábbi ábrás védjegynek,

valamint a 2005-ben lajstromozott VÖLKL szóvédjegynek; mindkettőt lábbelikekre lajstromozták. A Völkl a Szövetségi Szabadalmi Bíróságnál (Bundespatentgericht, BPG) pert indított a jól ismert sígyártó ellen, amely a MARKER és TECNICA védjegy mellett a VÖLKL védjegyet is használja sí- és téli cipőkön.

Egy másik alperes az alábbi védjegy:

használatával téli és sícipőket ajánl a weboldalán.

A BPG mindkét alperes ellen elrendelte a felperes által kért ideiglenes intézkedést.

Ezután az ügy a BGH-hoz került, amely az ügyet visszautalta a BPG-hez. Bár a felperes igényelhet korábbi jogokat a „Völkl” kifejezésre, és fennáll az összetévesztés valószínűsége,

a BPG azonban nem ítélkezett azzal kapcsolatban, hogy a felperesnek el kell-e fogadnia a VÖLKL védjegy kifogásolt használatát az azonos családnevet viselők jogaira vonatkozó elv alapján. Itt az azonos családnevet viselők vitái esetén érvényes szabályokat kell alkalmazni, amikor a korábbi jogokat birtokló nem gátolhatja meg ugyanannak a névnek a használatát azon az alapon, hogy ő korábbi viselője a névnek. Ehelyett el kell viselnie a név használatát a fennálló összetévesztési lehetőség ellenére. A tūrés kötelezettség azonban nem érvényes, amikor a későbbi jogok tulajdonosa növeli az összetévesztés valószínűségét, és ezáltal megbontja a fennálló egyensúlyt, hacsak nincs törvényes érdeke a használatban, és minden lehető és ésszerűt megtesz az összetévesztés valószínűségének a növekedése ellen.

D) A *Smartbook AG* (Smartbook) tulajdonosa a 30505515 számú SMARTBOOK szóvédjegynek, amelyet 2005. február 1-jén nyújtott be a DPMA-nál, és amelyet 2005. május 31-én lajstromoztak a 7., 9. és 14. áruosztályban többek között számítógépekre, notebookokra és laptopokra.

A Smartbook 2009 óta vitában áll egy amerikai vállalattal, amely a DPMA-nál kérte a Smartbook védjegyének és „smartbook for smart” (smartbook finom emberek számára) logójának a törlését.

A DPMA 2011-ben helyt adott a SMARTBOOK védjegy törlésére irányuló keresetnek abból kiindulva, hogy a lajstromozás időpontjában a védjegy deskriptív volt, és nem rendelkezett megkülönböztetőképességgel. A DPMA szerint a „smart” kifejezés rokon értelművé vált a „készülékvonatkozású intelligencia” kifejezéssel, és a „smartbook” kifejezést a „notebook” révén a hordozható számítógépekre vezették be. Ennek megfelelően a „smartbook” összetett kifejezés „egy hordozható számítógép eszközvonatkozású intelligenciával” jelentésre utal.

A Smartbook a BPG-nél fellebbezést nyújtott be, amely 2012. február 16-i döntésével elutasította a törlési keresetet. Elvileg azt hangsúlyozta, hogy egy védjegy lajstromozása után a feltétlen lajstromozást gátló okok megállapítása – a jelen esetben a megkülönböztetőképesség hiányának és a leíró jellegnek a megállapítása – szigorú feltételekhez van kötve. Emellett a német védjegy törvény 8(2) No. 1–3. bekezdése, amely a feltétlen okokra vonatkozik, a versenytársak sajátos érdekein alapul, ellentétben egyéb feltétlen okokkal, amilyen a félrevezető vagy a közérdekekbe ütköző védjegyek kizárása, ami a közérdeket fejezi ki. Ennek megfelelően, minthogy a jelenleg kifogásolt SMARTBOOK védjegyet kifogás nélkül használták mintegy négy éven keresztül (vagyis a védjegy 2005. májusi lajstromozása és a törlési kereset 2009. decemberi benyújtása között), a BPG azon a nézeten volt, hogy egy ilyen hosszú időtartam egyértelmű jele annak, hogy a versenytársak érdekeit ez a védjegy nem befolyásolta.

A SMARTBOOK védjegy inherens megkülönböztetőképességével kapcsolatban a BPG úgy döntött, hogy a védjegynek nem volt közvetlen jelentése a lajstromozás időpontjában az érintett áruk vonatkozásában, és a jövőben sem várható deskriptív használata. A BGH által lefektetett általános alapelvek szerint egy védjegynek még a kisméretű megkülönböztetőképessége is elegendő ahhoz, hogy legyőzze az oltalom feltétlen tilalmát.

Egy védjegy csak akkor nélkülözi a megkülönböztetőképességet, ha egy átlagos fogyasztó a kérdéses védjegyről azonnal és további megfontolás nélkül azt érzi, hogy az kézenfekvő leíró jelzése a vonatkozó áruknak és szolgáltatásoknak. Annak csupán az elvi lehetősége, hogy a vizsgált védjegy ilyen ténymegállapításhoz vezethetne, nem elegendő egy védjegy megkülönböztetőképességének a megtagadásához.

E) A felperes tulajdonosa a 3208758 számú BARILLA közösségi védjegyek.

Az alperes Olaszországból eredeti „Barilla” tésztaárukat importált, és azokat egy német szupermarketben árusította. Az áruk csomagolására német szöveget tartalmazó címkét ragasztott, amely részben vagy teljesen eltakarta a BARILLA védjegyet. Ezért a felperes beperelte az élelmiszer-címkézési törvény megsértéséért és védjegybitorlásért.

Az ügy végül a BGH-hoz került. A BGH a közösségi védjegyrendelet 13(2) cikkére hivatkozott, amely lehetővé teszi, hogy a védjegytulajdonos tiltakozzon védjegyének az Európai Unió egy másik tagországában jogosan eladásra kínált árukon való használata ellen. Ennek alapján az alperes védjegybitorlást követett el. Emellett az Európai Unió címkézési törvényével egyező német törvény alapján a BGH azt is megállapította, hogy az alperes a tisztességtelen versenyt tiltó jogszabályba üközött.

Oroszország

A) Oroszország és Japán szabadalmi hivatalának az elnöke 2013 májusában megállapodott, hogy meghosszabbítják a két hivatal közötti, gyorsított szabadalomengedélyezésre (Patent Prosecution Highway, PPH) vonatkozó megállapodást.

A korábbi megállapodás olyan bejelentésekre vonatkozott, amelyeket a nemzeti elővizsgálat során találtak szabadalmazhatónak. Az új, tágabb hatáskörű megállapodás körébe az olyan bejelentéseket is bevonták, amelyekkel kapcsolatban a szabadalmazhatóság nemzeti vizsgálata előtt a PCT-bejelentésről állapította meg az orosz vagy a japán hivatal mint nemzetközi kutatási vagy elővizsgáló hatóság a szabadalmazhatóságot.

A szélesebb körű megoldástól mindkét hivatal a felhasználók még nagyobb fokú kényelemmel való kiszolgálását várja eredményül.

B) Oroszországban a Szellemitulajdon-védelmi Bíróságot 2011 végén hozták létre abból a célból, hogy intezze a szellemitulajdon-védelemmel kapcsolatos jogvitákat. Ez a bíróság ké-

pezi az első fórumot az Orosz Szabadalmi Hivatal (Rospatent) szellemi tulajdon érvényességét érintő döntésénél, valamint az állami kereskedelmi bíróságok szellemi tulajdon-jogok bitorlására vonatkozó vitáiban. A Szellemi tulajdon-védelmi Bíróság elsőfokú bíróságként való működése mellett másodfokú bíróságként is működik.

2013. július 3-án kezdte meg működését. Azóta a szellemi tulajdon-védelmi ügyekben mind az elsőfokú, mind a másodfokú ügyek ehhez a bírósághoz tartoznak, és a más bíróságok által elkezdett ilyen ügyek is hozzá fognak kerülni.

Ruanda

Ruanda 2013. május 17-én letétbe helyezte a Madridi Jegyzőkönyvhöz való csatlakozás okmányát. Így ez a nemzetközi egyezmény, amelyhez jelenleg 90 szerződő állam tartozik, Ruandára nézve 2013. augusztus 17-én vált hatályossá.

Spanyolország

Az *Armani* birtokosa az 504 308 sz. alábbi közösségi védjegynek, amelyet „Armani-sasnak” is hívnak:

Az alperesek különböző árukat, többek között napszemüvegeket importáltak és árusították az alábbi, 2 656 598 sz. spanyol nemzeti védjeggyel:

Az Armani a 2. sz. Közösségi Védjegy bíróságnál kérte ideiglenes intézkedéssel eltiltani az alpereseket az ő védjegyéhez hasonló védjegy használatától.

A bíróság 2012. június 12-i döntésével elrendelte az Armani által kért ideiglenes intézkedést.

Az alperesek egyike, a *Novedades Import-Export, SL* (Novedades) az Alicantei Fellebbezési Bíróság közösségi védjegyeket intéző részlegénél megfellebbezte a 2. sz. Közösségi Védjegy bíróság döntését a következő érvekre hivatkozva:

- 2 655 598 számmal van lajstromozott spanyol védjegye;
- jelentős idő eltelt saját védjegyének 2005-ben történt lajstromozása és az Armani megsemmisítési kérelmének benyújtása között;
- az Armani nem nyújtott be felszólalást védjegyének a Spanyol Szabadalmi és Védjegy-hivatalnál történt lajstromozásakor; és
- jelentős különbségek vannak a két védjegy között.

Válasziratában az Armani kifejtette, hogy:

- az alperes által hivatkozott használati jog nem semmisítette meg az ő védjegy-tulajdonosi jogát a jogtalan használat megtiltására;
- jogi kereset benyújtása előtt nincs jogi kötelezettség felszólalás benyújtására egy nemzeti lajstromozás ellen;
- az Armani-sas jól ismert védjegy; és
- a két védjegy megtévesztően hasonlít egymásra, és azonos árukra használták őket.

Az Alicantei Fellebbezési Bíróság (AFB) elfogadta az Armani érvelését, és megállapította, hogy az ún. „lajstromozás általi immunitás tézise” idejétmúlt, a legújabb joggyakorlat hatálytalanította.

Leszögezte, hogy egy harmadik fél, akinek olyan későbbi védjegye van, amely nem egyeztethető össze a korábbi közösségi védjeggyel, bitorlónak tekinthető anélkül, hogy szükség lenne megsemmisítési kereset korábbi vagy egyidejű benyújtására.

A bíróság a Novedades többi érvét sem találta elfogadhatónak, és megerősítette a 2. sz. Közösségi Védjegy bíróság által elrendelt ideiglenes intézkedést.

A Novedades kevésnek találta és megfellebbezte az Armani által letétbe helyezett 10 000 euró összeget, azonban az Alicantei Fellebbezési Bíróság azt elegendőnek ítélte, mert számos jele volt annak, hogy az Armani meg fogja nyerni a fő pert.

Svájc

Svájcban a 2011. január 1-je után benyújtott szabadalmi bejelentések után negyedik évi fenntartási díjat kell fizetni a bejelentés napjától számított három év elteltét követően.

Szamoa

Szamoa kormánya 2013. június 21-én letétbe helyezte a Párizsi Uniós Egyezményhez való csatlakozás okmányát. Így a nemzetközi egyezmény Szamoaóra nézve 2013. szeptember 21-én vált hatályossá.

A Szellemi Tulajdon Világszervezete

A) A Szellemi Tulajdon Világszervezete (World Intellectual Property Organization, WIPO) egy hivatalos dokumentum szerint öt új külső hivatal megnyitását tervezi.

A 2015-ös pénzügyi év tervezete azt mutatja, hogy az Amerikai Egyesült Államokban, Kínában, Oroszországban és két meg nem nevezett afrikai államban nyílnak majd a már működőkhöz csatlakozó hivatalok. A dokumentumot a WIPO Program- és Pénzügyi Bizottsága készítette, amely 2013. július 8-tól 12-ig ülésezett a szervezet genfi központjában.

A dokumentum szerint 20-nál több tagállam kérte, hogy helyet adhasson egy új külső hivatalnak. A WIPO szerint a külső hivatalok munkája nem végezhető el a genfi központban, vagy azt hatékonyabban lehet máshol elvégezni.

A tervezet szerint Kínát azért választották egy új hivatal befogadó országnak, mert ott a szellemi tulajdon robbanásszerűen fejlődik, és a világon a legnagyobb védjegyhivatala van.

Az oroszországi hivatal jelentős előnyököt fog szolgáltatni azzal, hogy megerősíti az ország részvételét a WIPO globális szellemi tulajdon-védelmi rendszerében.

Az USA-beli hivatalnak a Szilícium-völgyben való jelenléte rendkívüli lehetőséget fog nyújtani a WIPO globális szellemi tulajdon-védelmi rendszere használatának megerősítésére.

Afrikában folyamatosan nő az érdeklődés mind a WIPO, mind a szellemi tulajdon-védelem iránt, így az új hivatalok segítségével növelni lehet a szellemi tulajdon-védelmi rendszerben való részvételt.

A dokumentum szerint komoly igény mutatkozik további hivatalok iránt mind Latin-Amerikában, mind Indiában. Ez azt jelenti, hogy az öt új hivatalra vonatkozó jelenlegi lista még bővíülhet.

Az új külső hivatalokra vonatkozó javaslatokat még a WIPO közgyűlésének is jóvá kell hagynia.

B) A Szellemi Tulajdon Világszervezete 2013. július 1-jén jelentést közölt a műszaki innováció szintjéről 142 országban. Ez a jelentés a műszaki innovációra vonatkozó rangsoroló táblázatokat tartalmaz. A rangsorolást 84 tényező alapján döntötték el; ilyen tényezők többek között a kutatási és fejlesztési beruházás, a benyújtott szabadalmi bejelentések, valamint a publikált tudományos és műszaki szakdolgozatok száma, a legjobb egyetemek minősége, a mikrofinanszírozás hozzáférhetősége, a vállalati tőke nagysága. Figyelembe veszik mind az innovációs lehetőségeket, mind a mérhető eredményeket. Az alábbi táblázatban a 2013. évi első tíz országot adjuk meg, zárójelben a 2012. évi helyezésekkel.

1. Svájc (1.)
2. Svédország (2.)
3. Egyesült Királyság (5.)
4. Hollandia (6.)
5. Amerikai Egyesült Államok (10.)

6. Finnország (4.)
7. Hongkong (Kína) (8.)
8. Szingapúr (3.)
9. Dánia (7.)
10. Írország (9.)

Az ázsiai országok közül Hongkongon és Szingapúron kívül Dél-Korea a 18., míg Japán a 22. helyre van besorolva, ami Japán számára az előző évhez viszonyítva hárommal kedvezőbb helyet jelent.

Az első 25 ország a világ legkülönbözőbb részein – például Észak-Amerikában, Európában, Ázsiában, Óceániában és a Közel-Keleten – található. Bár az erős gazdaságok uralják a listát, számos új ország megnövelte innovációs kapacitását.

Szingapúr

A) A módosított szabadalmi törvényt a szingapúri parlament 2012. július 10-én hagyta jóvá, és az elnök 2012. augusztus 13-án írta alá. Ez az új törvény azonban csak akkor fog hatályba lépni, ha a végrehajtási utasítását is jóváhagyták. Ez legkorábban 2013 végén várható.

A szabadalmi törvény módosításának fő célja, hogy a jelenlegi „önértékelő” rendszert „pozitív engedélyező” rendszerré alakítsa át. Az önértékelő rendszerben a hivatal elvégzi az igényelt találmány kutatását és vizsgálatát, majd a szabadalmat a bejelentő kérésére még akkor is engedélyezi, ha a bejelentés a kutatás és vizsgálat szerint nélkülözi a szabadalmazhatóságot. Ezzel ellentétben az új pozitív engedélyezési rendszerben csupán akkor engedélyezik a szabadalmat, ha az igényelt találmány kielégíti a szabadalmazási követelményeket, így többek között az újdonságot, a feltalálói tevékenységet és az ipari alkalmazhatóságot. Ennek megfelelően az új rendszer magasabb követelményeket állít a szabadalom elnyerésével kapcsolatban.

Az alábbiakban a módosított szabadalmi rendszer főbb vonásait ismertetjük.

– Ha a szabadalmas egy külföldi bejelentés vizsgálatának eredményeire kíván támaszkodni, Szingapúrban kiegészítő vizsgálatot végeznek.

– A helyi vizsgálat vagy kiegészítő vizsgálat engedélyezésre vonatkozó értesítéshez (Notice of Eligibility to Proceed to Grant) vezethet, ezt követően be kell fizetni az engedélyezési díjat.

– A vizsgálat eredményezheti a bejelentés elutasítását; ez az értesítés két hónapon belül válik hatályossá, így a bejelentőnek lehetősége van megosztott bejelentés benyújtására.

– A vizsgálat kérelmezése előtt bizonyos korlátok között lehet kérni a bejelentés módosítását.

– Ha a bejelentő egy megfelelő külföldi bejelentés elővizsgálati eredményeire kíván támaszkodni, a szingapúri bejelentés igénypontjainak összhangban kell lenniük a megfelelő külföldi bejelentés vizsgált és engedélyezett igénypontjaival.

– Megszűnik az engedélyezés utáni kutatás és vizsgálat lehetősége.

B) *Tsujimoto Kenzo* kérelmet nyújtott be a Szingapúri Védjegyhivatalnál a KENZO ESTATE védjegy lajstromozása iránt borra és alkoholos italokra. A kérelem ellen felszólalt a *Kenzo*, amelynek KENZO védjegye ruházati cikkekre, illatszerekre, bőrápoló szerekre és bőrárúkra volt lajstromozva.

A felszólalási ügyet a hivatal elnökhelyettese vizsgálta, aki végül a bejelentő javára döntött, mert megállapította, hogy védjegye nagy valószínűséggel nem fog megtévesztő kapcsolatot okozni a felszólaló védjegyével, különös tekintettel arra, hogy a felszólaló áruinak és szolgáltatásainak természete teljesen eltér a bejelentőétől, ezért nem lehet arra számítani, hogy a bejelentő és a felszólaló áruit összetéveszteni.

Tajvan

A *Samsung Electronics Taiwan Co., Ltd.* (Samsung Taiwan) 2012-ben megbízta a *Hsinchu Lab of Sporton International Inc.*-t (Sporton), hogy végezzen próbákat a Samsung Galaxy S III mobiltelefonjával kapcsolatban, amely modellt akkor még nem vitték piacra. A Sporton egy Hongg nevű mérnöke néhány fényképet készített a vizsgált prototípusról, és a fényképeket felvitte a saját Facebook-oldalára, ami felbőszítette a Samsung Taiwant. Ezután a Sporton beperelte Honggot, akit a bíróság 2012. november 12-i ítéletével hat hónap börtönre és 2,5 millió TWD kártérítés fizetésére ítélte.

Tunézia

Tunézia kormánya 2013. július 16-án letétbe helyezte a Madridi Jegyzőkönyvhöz való csatlakozás okmányát. Így ez a nemzetközi egyezmény Tunéziára nézve 2013. október 16-án vált hatályossá.

Új-Zéland

A) Közel egy évtizedig tartó előkészítő munka után a képviselőház jóváhagyta az új szabadalmi törvényt, amely a régi törvény helyébe fog lépni. A szokás szerint rövid időn belül várható királyi jóváhagyást követően még szükség van a törvény végrehajtási utasításának az elkészítésére is. Így az új törvény hatálybalépésének napja jelenleg bizonytalan.

Az új törvény legvitatottabb része a számítógépszoftver szabadalmazhatóságával kapcsolatos. Az új törvény ezt a kérdést az Európai Szabadalmi Egyezményhez hasonló módon kezeli, vagyis az ilyen találmányokat kizárja a szabadalmazásból. Ugyanakkor egy olyan program, amely kézzel foghatóan befolyásolja egy termék működését, szabadalmazható.

Az új törvény legfontosabb változásait az alábbiakban foglaljuk össze.

– Az újdonságvizsgálat jelenleg csak a helyi anterioritásokra terjed ki, és feltalálói tevékenységet nem vizsgálnak, bár annak hiánya okot szolgáltat a felszólalásra, illetve a megvo-

násra. Az új törvény a vizsgálatot kiterjeszti az abszolút újdonságra és a feltalálói tevékenységre is.

Az új törvény szerint az újdonság és a kézenfekvőség mellett azt is vizsgálni fogják, hogy a találmány megfelel-e a „sajátos, hihető és lényeges hasznosság” követelményének.

- A gyógyszer tárgyú szabadalmak oltalmi idejét nem lehet meghosszabbítani.
- A gyógyszer tárgyú találmányok kísérleti felhasználása nem jelent bitorlást.
- A szabadalmazásból ki vannak zárva az emberi test orvosi kezelésére vonatkozó találmányok.
- Nem szabadalmazhatók a közerkölcsbe ütköző találmányok.
- Az 1953. évi törvény szerint csak „érdekelt személy” szólalhat fel. Az új törvény szerint bárki felszólalhat.
- A számítógépprogramokat az új törvény kizárja a szabadalmazható találmányok köréből.

Átmeneti rendelkezések szerint az új törvény hatálybalépéséig benyújtandó új szabadalmi bejelentéseket a régi törvény rendelkezései szerint vizsgálják.